

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานมิตร

นางเกสร เกียรติสายออ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop
Knowledge Acquisition Behaviors of Mathayom Suksa IV
Students at Wat Prachnimit School**

Mrs. Kesorn Thiansai-or

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

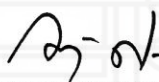
2013

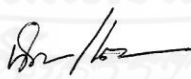
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไม่เรียนไฝู้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานมิตร
ชื่อและนามสกุล นางเกสร เกียรสาวยอ
แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง
2. อาจารย์ ดร. นรินาท แสนสา

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวลนวี ประเสริฐสุข)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นรินาท แสนสา)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานิมิตร

ผู้วิจัย นางเกสร เกียรสาขอ รหัสนักศึกษ 2552801108

ปริญญา ศีษาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วลภา สบายยิ่ง

(2) อาจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานิมิตร ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน (3) เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน และ (4) เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลองระยะหลังทดลองและติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน ใน 2 ห้องเรียนของโรงเรียนวัดประชานิมิตร คัดสุ่มตัวอย่างห้องละ 30 คน แล้วกำหนดโดยสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะการแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ (1) แบบวัดพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ (2) แบบสอบถามทางชีวสังคม (3) แบบสอบถามความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง (4) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ และ (5) ข้อเสนอแนะการแนะแนว สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) พฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าพฤติกรรมดังกล่าวของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่มีเพศและระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันมีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้หลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยและอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้หลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ไม่แตกต่างกัน และ (4) นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว พฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

Thesis title: The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Knowledge Acquisition Behaviors of Mathayom Suksa IV Students at Wat Prachnimit School

Researcher: Mrs. Kesorn Thiansai-or; **ID:** 2552801108;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Thesis advisors: Dr. Wunlapa Sabaiying, Associate Professor;

(2) Dr. Niranart Sansa; **Academic year:** 2013

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare the post-experiment knowledge acquisition behaviors of Mathayom Suksa IV students at Wat Prachanimit School in the experimental group and control group; (2) to compare knowledge acquisition behaviors of the experimental group students with different bio-social backgrounds; (3) to compare knowledge acquisition behaviors of the experimental group students whose parents had different levels of help-care for their learning; and (4) to compare knowledge acquisition behaviors of the experimental group students at the completion of the experiment and during the follow up period.

The research sample consisted of 60 Mathayom Suksa IV students randomly selected from two intact classrooms of Wat Prachanimit School. Then one classroom consisting of 30 students was randomly assigned as the experimental group to use a guidance activities package to develop knowledge acquisition behaviors; while the other classroom consisting of 30 students, the control group to receive a guidance information program. The employed research instruments were (1) a scale to assess knowledge acquisition behaviors; (2) a questionnaire on student's bio-social background; (3) a questionnaire on parents' help-care of their offspring's learning; (4) a guidance activities package to develop knowledge acquisition behaviors; and (5) a guidance information program. Statistics for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, t-test, and two-way analysis of variance.

Research findings revealed that (1) the post-experiment knowledge acquisition behaviors of the experimental group students were significantly higher than the counterpart behaviors of the control group students at the .05 level; (2) the experimental group students of different genders and whose parents having different educational levels did not significantly differ in their post-experiment knowledge acquisition behaviors; while those with different GPAs and whose parents having different occupations differed significantly in their post-experiment knowledge acquisition behaviors at the .05 level; (3) the experimental group students whose parents had different levels of help-care for their learning did not significantly differ in their post-experiment knowledge acquisition behaviors; and (4) no significant difference was found between the post-experiment knowledge acquisition behaviors of the experimental group students and their counterpart behaviors during the follow up period.

Keywords: Guidance activities package, Knowledge acquisition behavior

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง และ อาจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ให้ความกรุณาให้คำแนะนำ ติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำสั่งสอนความรู้ จนทำให้ผู้วิจัย เกิดประสบการณ์ และความรู้ในการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้สละเวลาช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการพิจารณาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษา ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดประชานิมิตร ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูที่ปรึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 และ 4/3 และนักเรียนทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความร่วมมือทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

เกสร เกียรติสาขอ

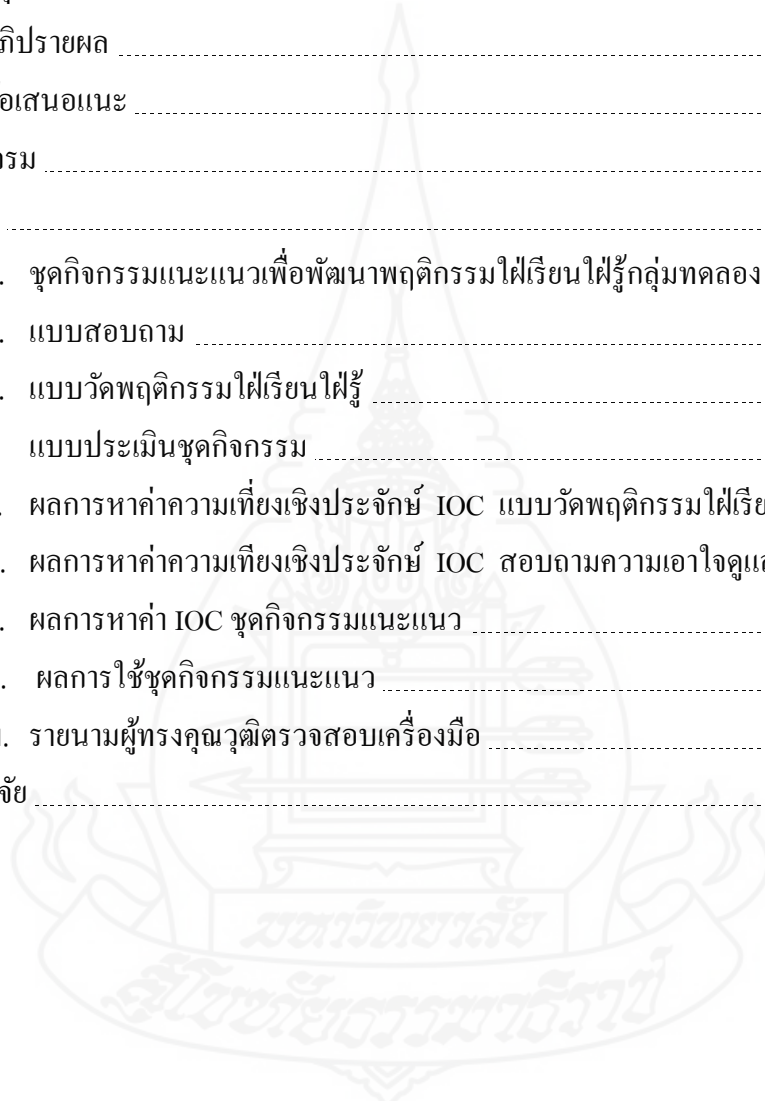
เมษายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมุติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนฯ	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้	14
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
รูปแบบและวิธีการที่ใช้ในการวิจัย	20
เครื่องมือที่ใช้ในการ	20
วิธีดำเนินการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	29
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐาน	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	38
สรุปผลการวิจัย	38
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	52
ก. ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้กลุ่มทดลอง	53
ข. แบบสอบถาม	82
ค. แบบวัดพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้	89
ง. แบบประเมินชุดกิจกรรม	96
จ. ผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ IOC แบบวัดพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้	98
ฉ. ผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ IOC สอบถามความเข้าใจดูแล	103
ช. ผลการหาค่า IOC ชุดกิจกรรมแนะแนว	107
ซ. ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว	110
ฅ. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	113
ประวัติผู้วิจัย	115

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	รายละเอียดของชุดกิจกรรมแนะแนว 24
ตารางที่ 4.1	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศ 29
ตารางที่ 4.2	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย 29
ตารางที่ 4.3	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน 30
ตารางที่ 4.4	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน 31
ตารางที่ 4.5	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว 32
ตารางที่ 4.6	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว 33
ตารางที่ 4.7	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง 33
ตารางที่ 4.8	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ 34
ตารางที่ 4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน กลุ่มทดลองที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่น ระหว่างเพศและผลการเรียนเฉลี่ย หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ 35
ตารางที่ 4.10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน กลุ่มทดลองที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่นระหว่างระดับการศึกษาและอาชีพ ของผู้ปกครองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ 35
ตารางที่ 4.11	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองที่มี ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน หลังการใช้กิจกรรมแนะแนว 36
ตารางที่ 4.12	เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างหลังทดลอง และติดตามผล 37

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงบทบาทและภารกิจสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพอันจะไปสู่การพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้มีความสามารถแข่งขันเวทีโลก การศึกษาไทยในเวทีประชาคมอาเซียน ได้ปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำพาอาเซียนให้บรรลุตามวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่กำหนดไว้ว่าอาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุขและมีการพัฒนาที่มีพลวัตการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิด ในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกรถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้น ทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันและเชื่อมโยงในอัตลักษณ์

โรงเรียนวัดประชานิมิตรได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมทางการศึกษาจึงได้มีการปรับวิสัยทัศน์ทางโรงเรียนให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบันจากเดิมคือ “แหล่งเรียนรู้ดี คนดี กีฬาเด่น เน้นนักเรียนมีคุณภาพ สืบสานวัฒนธรรมไทย ก้าวไกลในเทคโนโลยี” เป็น “แหล่งเรียนรู้ดี คนดี กีฬาเด่น เน้นนักเรียนมีคุณภาพ สืบสานวัฒนธรรมไทย ก้าวไกลในเทคโนโลยี สู่วิถีอาเซียน” จึงได้มีโครงการการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้โดยรูปแบบสองภาษาพอเพียง (ระบบ EIS) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ซึ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้องเรียนไม่ได้เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้โดยรูปแบบสองภาษาพอเพียง (ระบบ EIS) ซึ่งผู้วิจัยได้ตระหนักว่านักเรียนโดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรได้รับการพัฒนาส่งเสริมและเอาใจใส่ดูแล เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเท่าเทียมทางด้านการจัดการศึกษา ถึงแม้จะเป็นการพิจารณาจากผลการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมโครงการจัดการเรียนการสอน โดยรูปแบบสองภาษาพอเพียง (ระบบ EIS) ก็ตามประกอบกับอำเภอบัวใหญ่มีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นทางผ่านของทางรถไฟสาย อาเซียน ที่เชื่อมต่อประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นเส้นทางสายเศรษฐกิจในการขนส่งสินค้า เส้นทางคมนาคมและการท่องเที่ยว และ

อำเภอบัวใหญ่กำลังจะพัฒนาไปสู่การเป็นจังหวัด การขยายตัวของอำเภอ และภูมิภาค (เป็นเส้นทางคมนาคมทางรถไฟ) การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความพร้อมไม่ว่า นักเรียนจะไม่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพื่อจะประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

การจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความเหมาะสมในการพัฒนานักเรียนให้ เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้เพื่อพัฒนาตนเองในการเตรียมพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งจะส่งผล โดยตรงกับตัวนักเรียนเองในอนาคตอันใกล้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดพระชนามิตร ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อ พัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคม แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความ ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่ เรียนใฝ่รู้

2.4 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองระยะหลังทดลอง และ ติดตามผล

3. สมมุติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้เพิ่มขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

3.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ต่างกัน

3.3 นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน มีพฤติกรรมใฝ่เรียน ใฝ่รู้เพิ่มขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองที่ไม่เอาใจใส่ดูแลทางการเรียน

3.4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้เพิ่มขึ้นหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ และมีการติดตามผลระหว่างการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานิมิตร อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา 3 ห้องเรียน จำนวน 132 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ 4/2 กลุ่มควบคุม 30 คน และ 4/3 สุ่มตัวอย่างห้องละ 30 คน รวม 60 คน

4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1) ลักษณะทางชีวสังคมคือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน และ การศึกษาอาชีพ ของผู้ปกครองนักเรียน

2) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ตัวแปรสมทบ

ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ แนวคิด กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์ และการประเมินผล ที่มีกิจกรรมที่หลากหลายได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การอภิปราย พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่ การใช้โปรแกรมดนตรี ใบความรู้ ใบงาน และกรณีตัวอย่าง เพื่อช่วยให้ผู้ทำกิจกรรมเกิดการเรียนรู้ กระตุ้นพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ และเกิดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

5.2 ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองต่อนักเรียนเริ่มจากสัมพันธภาพในครอบครัว เช่นการพูดที่สร้างเสริมกำลังใจที่เหมาะสมกับสถานการณ์เรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน

5.3 พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ หมายถึง ความรู้สึกหรือการแสดงออกทางจิตใจแสดงถึงความอยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่แสวงหาความรู้ด้วยตัวเองทั้งความรู้

ด้านการเรียนและสภาพแวดล้อมรอบตัว มีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง และในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

5.3.1 ความอยากรู้อยากเห็น/กระตือรือร้น หมายถึง ความตื่นตัว ว่องไว กระฉับกระเฉง รวดเร็วและรีบเร่งในการค้นคว้าหาความรู้ที่ได้รับมอบหมาย

5.3.2 ความตั้งใจอย่างมีสติ หมายถึง ความเอาใจใส่ มีใจจดจ่อกับการเรียน งานที่ได้รับมอบหมายงานในชีวิตประจำวัน รู้หน้าที่ของตน รับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของงานเต็มความสามารถ รวมทั้งรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

5.3.3 กล้าคิดริเริ่ม และการตัดสินใจ หมายถึง การนำความคิดเห็น ความรู้สึกรู้สึกคิด และการกระทำของตนเอง เปิดเผยให้ผู้อื่นได้รับรู้ ในสถานการณ์ที่มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รวมทั้งนำแนวคิดใหม่ๆ ที่ไม่ลอกเลียนใครนำมาใช้ในการเรียน การตัดสินใจในการดำรงชีวิตได้

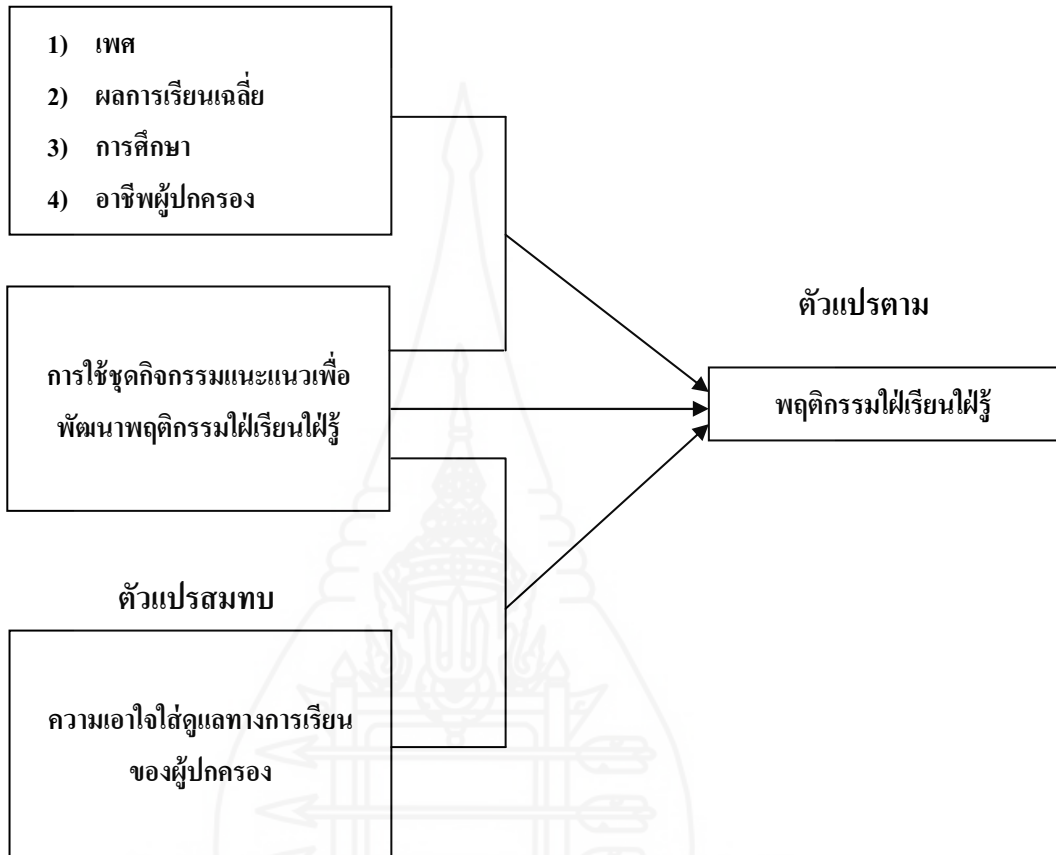
5.3.4 ความเพียรพยายาม หมายถึง ความมุ่งมั่น ความขยันขันแข็ง ในการศึกษาหาความรู้หรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย กิจกรรมในชีวิตประจำวัน โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ไว้อย่างเต็มความสามารถ

5.3.5 การศึกษาด้วยตนเอง หมายถึง ความสนใจที่แสวงหาความรู้ด้วยการอ่าน การติดตามข่าวสาร ข้อมูลเทคโนโลยีที่ทันสมัย ชักชวนให้ผู้อื่นอ่านหนังสือและมีส่วนร่วมในการอ่านเพื่อประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นในชีวิตประจำวันสามารถหาแหล่งที่มาของข้อมูลที่สนใจ เพิ่มเติมด้วยตนเอง ทั้งเอกสารของจริงและจากผู้อื่น

5.3.6 ความมีเหตุผล หมายถึง การแสดงถึงวิธีการใช้ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่ สนับสนุนการกระทำและการตัดสินใจของตนเอง โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (ลักษณะทางชีวสังคม)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เกิดการพัฒนากิจกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานิมิตร โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมพัฒนานักเรียนตามกระบวนการทางแนะแนวอย่างมีระบบ เพื่อให้เด็กเรียนมีความพร้อมในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งจะสู่ระบบประชาคมอาเซียน ในปลาย พ.ศ.2558 ซึ่งสถาบัน อุดมศึกษาทั่วประเทศได้เตรียมความพร้อมตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 นี้ หรือนักเรียนสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการประกอบอาชีพ เพื่อจะมีการพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเป็นอยู่ในอนาคตอันใกล้นี้อย่างแน่นอน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่นำมาศึกษา ได้แก่ชุดกิจกรรมแนะแนว ความเอาใจใส่ดูแล และพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 1.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 1.2 คุณภาพผู้เรียน (สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ
 - 1.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว
 - 1.4 ขอบข่ายการจัดกิจกรรมแนะแนว
 - 1.5 มาตรฐานกิจกรรมแนะแนว
 - 1.6 จุดประสงค์กิจกรรมแนะแนว
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเอาใจใส่ดูแล
 - 2.1 ความหมายของความเอาใจใส่ดูแล
 - 2.2 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบเอาใจใส่
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเอาใจใส่ดูแล
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
 - 3.1 ความหมายของคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้
 - 3.2 องค์ประกอบความใฝ่เรียนใฝ่รู้
 - 3.3 ตัวชี้วัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
 - 3.4 คุณลักษณะของผู้มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

1.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว

นัตรสุดา หาญประกอบสุข (2540: 5) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการนำสื่อประสมสอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอนและหัวข้อ เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายและการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2545: 80) กล่าวว่า ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวว่าเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสม เช่นรูปภาพ วัสดุทัศน แอบบันทึกเสียง เอกสารที่บันทึกรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ทั้งเกม กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมุติ แบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยจัดไว้เป็นชุด หรือกล่อง หรือซอง และภายในกล่อง หรือซองจะบรรจุคู่มือครู คู่มือผู้เรียน และสื่อประกอบการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง

คอร์ทแมน อาชบาย และเดอกรอฟฟ์ (Kottman Ashby and De Groaf, 2001: 3) ให้ความหมายว่า กิจกรรมแนะแนว (Guidance Activities) เป็นประมวลประสบการณ์ทุกรูปแบบที่จัดให้มีหรือสนับสนุนให้ผู้รับบริการแนะแนวแต่ละคน แต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติหรือได้มีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้รับบริการบรรลุเป้าหมายในการพัฒนา สร้างเสริมป้องกันปัญหา และแก้ไขปัญหาทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม กิจกรรมแนะแนวเป็นทั้งกิจกรรมแนะแนวโดยตรง และเป็นกิจกรรมผสมผสานในการเรียนการสอน การฝึกอบรม การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อมุ่งพัฒนาสร้างเสริมผู้รับบริการในทุกๆ ด้าน รวมทั้งป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหาของตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจดำเนินการได้ทั้งรายบุคคลและกิจกรรมรายกลุ่ม

นันทการ อิมผ่อง (2552) กล่าวว่าชุดกิจกรรมแนะแนวหมายถึงเครื่องมือช่วยสอน ประสิทธิภาพ เช่นกระบวนการกลุ่ม บทบาทสมมุติ การรายงานเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม โดยชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ สื่อและอุปกรณ์ และการประเมินผล โดยแผนกิจกรรมจะจัดไว้เป็นชุด ประกอบด้วยคู่มือครูและโปรแกรมกิจกรรม

จากเอกสารดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวหมายถึง เครื่องมือหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่สร้างหรือผลิตขึ้นให้สอดคล้อง สนับสนุน ผู้ให้บริการและผู้รับบริการทั้งรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนา สร้างเสริมป้องกันปัญหา และแก้ไขปัญหาทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

1.2 คุณภาพผู้เรียน สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ

กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ 2 ส่วน สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการดังนี้

สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

1.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (=2551) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกิจกรรมแนะแนวดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถวางแผนการเรียน อาชีพ รวมทั้งการดำเนินชีวิตและสังคม
3. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.4 ขอบข่ายการจัดกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการจัดกิจกรรมแนะแนว ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียน การศึกษาต่ออย่างมีประสิทธิภาพมีเทคนิคและ วิธีการและทักษะการเรียนรู้ มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนและสามารถวางแผนการเรียนการศึกษาได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง

2. กิจกรรมแนะแนวด้านการทำงานและอาชีพ มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักตนเองในทุกด้าน รู้โลกของงานอาชีพอย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในอาชีพ มีการเตรียมตัวสู่อาชีพตลอดจนมีการพัฒนางานอาชีพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ

3. กิจกรรมแนะแนวด้านชีวิตและสังคมมุ่งให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง และเห็นในค่าตนเองและผู้อื่น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่คุณภาพ มีทักษะในการดำเนินชีวิตและสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นจึงได้ผสมผสานและบูรณาการเป็นกลุ่มกิจกรรมใหญ่ๆ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กิจกรรมรู้จักเขาและเข้าใจตนเอง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและเข้าใจตนเอง ทั้งด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ จุดเด่นจุดด้อย นิสัยอารมณ์ ความภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

2. กิจกรรมแสวงหาและใช้ข้อมูลสารสนเทศ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและวิธีการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ รวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลสามารถจัดระบบกลั่นกรองเลือกข้อมูลอย่างฉลาดเหมาะสมและเห็นคุณค่าในการใช้ข้อมูลสารสนเทศ

3. กิจกรรมการตัดสินใจและแก้ปัญหา เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล ตลอดจนจนปรับปรุงแผนการดำเนินงานโดยใช้ข้อมูลคุณธรรม จริยธรรมเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ

4. กิจกรรมปรับตัวและดำรงชีวิต เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจยอมรับตนเองและผู้อื่นมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ แสดงออกอย่างเหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.5 มาตรฐานกิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดมาตรฐานกิจกรรมแนะแนวดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้อื่นและสามารถพึ่งตนเองได้

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกการศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.6 จุดประสงค์กิจกรรมแนะแนว

กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กำหนดจุดประสงค์กิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้

1. แสวงหาข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษา อาชีพและการทำงานและสังคม

2. ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา อาชีพและการทำงานและสังคม

3. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข

4. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

1.7.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

อุษณีย์ วิสิทธิ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพที่มีต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทรายสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า (1) เจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) เจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวปกติสูงกว่าก่อนใช้แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) เจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพในระดับมาก

วัฒนกิจ สิทธิสถิตอังกฤษ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาสื่อสารระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีการพัฒนาสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อังคณา เมตุลา (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่มีต่อการรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ จังหวัดนครพนม พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการมีการรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกโดยกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีมากกว่ามีการรู้จักตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ด้อยกว่า 3) การฝึกมีผลให้นักเรียนที่มีความเชื่อในอำนาจในตนเองต่ำมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกและ 4) นักเรียนจากครอบครัวรายได้สูงที่ได้รับการฝึก มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าจากครอบครัวรายได้ต่ำที่ไม่ได้รับการฝึก

สรรเสริญ หุ่นแสน (2547: 138) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดทรง

ธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางสังคมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิภา ทองหง่า (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาสุขภาพกายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 พบว่า ชุดการสอนชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาสุขภาพกายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 ที่สร้างขึ้นมา จำนวน 21 ชุด ชุดการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 อยู่ระหว่าง 60.00-85.87 และ 72.67-93.27 และภายหลังการได้รับการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาสุขภาพกาย นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสุขภาพกายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พุลสุข บุญก่อเกื้อ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุภาพร กอเข้ม (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชลบุรี พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ฝึกกิจกรรมแนะแนวมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มฝึกโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีความฉลาดทางอารมณ์ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีความฉลาดทางอารมณ์ในระยะหลังทดลองและติดตามผลไม่แตกต่างกัน

นันทการ อิ่มผ่อง (2552: บทคัดย่อ) (1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับโปรแกรมดนตรีคลาสสิกมีความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

วอกาแมน (Wogaman 1955: 373-379) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การ จัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับจูเนียร์ ไฮสกูล 8 แห่ง ที่โอไฮโอ โดยสัมภาษณ์ครูแนะแนว พบว่างานแนะแนวเป็นงานสำคัญในแผนงานโรงเรียน

จากเอกสารดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่สร้างหรือผลิตขึ้นให้สอดคล้อง สนับสนุน ผู้ให้บริการและผู้รับบริการทั้งรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนา สร้างเสริมป้องกันปัญหา และแก้ไขปัญหาทางการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเอาใจใส่ดูแล

2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ Baumrind (อ้างถึงใน คุณยา จตะ โสธร 2552) ได้บอกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style) คือการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการตามวุฒิภาวะของเด็ก โดยที่บิดามารดาจะอนุญาตให้เด็กมีอิสระตามวุฒิภาวะ แต่ในขณะเดียวกันจะกำหนดขอบเขตพฤติกรรมของเด็กและกำหนดให้เด็กเชื่อฟังปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดอย่างมีเหตุผล ถึงแม้จะมีการเรียกร้องสูง แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรัก อบอุ่นใส่ใจต่อเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองรับฟังเหตุผล สนับสนุนให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆของครอบครัว

2.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) มีจำนวน 25 ข้อ ครอบคลุมคำสำคัญ 8 ประการคือ 1) เรียกร้องพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัย (Demands) 2) กำหนด กฎ ระเบียบ และวินัย (Rules, Regulation, Discipline) 3) กระตุ้นให้ปฏิบัติตามกฎ (Rule Enforcement) 4) อบอุ่น รักสนับสนุน (Warmth, Affection, Support) 5) มีการสื่อสารสองทางที่ชัดเจน (Bi-directional and Clear Communication) 6) ส่งเสริมให้เป็นตัวของตัวเองและพึ่งตนเอง (Encouraging Independence & Individuality) 7) เคารพในสิทธิทั้งของพ่อแม่และเด็ก (Right of Both Parent and Child) 8) ให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ (Reward > Punishment)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเอาใจใส่ของบิดามารดา

ดูลยา จิตตะยโสธร บทคัดย่อ หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ คือการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง Diana Baumrind (1971) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ม.แคลิฟอร์เนีย, เบิร์คลีย์ เป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษา

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูอย่างจริงจัง Baumrind ได้เสนอมิติสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรว่าประกอบด้วย 2 มิติ คือ 1) มิติควบคุมหรือเรียกร้องจากบิดามารดา 2) มิติการตอบสนองความรู้สึกเด็กจากการผสมผสาน 2 มิติ ทำให้ Baumrind จัดอบรมเลี้ยงดู 3 รูปแบบ 1) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (ควบคุมและตอบสนองความรู้สึกของเด็ก) 2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (ควบคุมแต่ไม่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก) 3) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (ไม่ควบคุมแต่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก) ต่อมา Maccoby and Martin (1983) ได้เพิ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบที่ 4 คือ 4) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (ไม่ควบคุมและไม่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก)

สารภี ยงยีน (2541) ได้ศึกษาการวิตกกังวลของวัยรุ่นที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีคะแนนวิตกกังวลต่ำกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม แบบรักตามใจและแบบทอดทิ้ง

กันตวรรณ มีสมสาร (2544) ศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบ ควบคุม แบบตามใจ และแบบทอดทิ้ง

พัชรราวลัย ศิลปะ (2545) ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับประชาธิปไตยของวัยรุ่นตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปร 4 ตัวที่สัมพันธ์กับประชาธิปไตย คือ (1) การเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (2) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (3) เพศ (4) การรับรู้ข่าวสารประชาธิปไตยกล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมทางสังคม

สอดคล้องกัน โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์สูงกับพฤติกรรมการให้ความร่วมมือ พฤติกรรมประชาธิปไตย และมีความสัมพันธ์ต่ำกับพฤติกรรมการทำผิดกฎหมาย

จากการสืบค้นและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความเอาใจใส่ดูแลของบิดามารดาสามารถสรุปได้ว่าเป็นการให้กำลังใจอาจสัมผัสทางกายหรือทางใจ ซึ่งมีหลายรูปแบบ การเลี้ยงดูแบบการเอาใจใส่ดูแลของบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กมีความพร้อมในการพัฒนาตนเองซึ่งการศึกษามีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

3.1 ความหมายของคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540: 24) ความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน และสร้างสรรค์หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงถึงความกระตือรือร้น สนใจใฝ่คิดค้นแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ ความสามารถในการจำแนกเปรียบเทียบ และวิเคราะห์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งยังเป็นสิ่งที่บุคคลควรแสวงหาเพื่ออำนวยให้ชีวิตมีความเป็นอยู่ที่สะดวก ปลอดภัย และมีความสุขซึ่งสอดคล้องกับความหมายของ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542: 3)

นิรันดร์ ตั้งธีระบัณฑิตกุล และคณะ (2543: 3) คุณลักษณะการใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนหมายถึงความสามารถการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักการประดิษฐ์ค้นคว้ารู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ยุพิน โภจนทา และคณะ (2544:11) คุณลักษณะนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความกระตือรือร้นสนใจ แสวงหาความรู้ใหม่ๆมาเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สุภาพร มากแจ้ง (2544: 9) พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวว่าความฉลาดรู้หรือความใฝ่เรียนใฝ่รู้ หมายถึงรู้แล้วนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงๆ โดยไม่เป็นพิษเป็นโทษ การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้อย่างน้อยต้องยึดหลัก 2 ประการ ประการแรกเมื่อจะศึกษาสิ่งใดเรื่องใดให้รู้จริงควรจะศึกษาให้ตลอด ครบถ้วน ทุกแง่มุม ไม่เพียงแต่รู้บางส่วนบางตอน

หรือเพ่งเล็งเฉพาะแต่บางแง่บางมุม อีกประการหนึ่งต้องปฏิบัติประกอบกันไปเสมอคือ ต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้นๆ ด้วยความคิดจิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปกติเที่ยงตรงและเป็นกลาง

พิทักษ์ วงแหวน (2546: 11) พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้หมายถึงการที่นักเรียนมีการกระทำหรือการแสดงออกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า โดยมีลักษณะเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน มีความกระตือรือร้นและสนใจเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ มีทักษะการแสวงหาความรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ปิลันญา วบุญ (2550: 11) คุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งความรู้ด้านการเรียนและสภาพแวดล้อมรอบตัวมีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า คุณลักษณะการใฝ่เรียนใฝ่รู้ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงถึง ความกระตือรือร้น ตั้งใจสนใจใฝ่ค้นคิดเสาะแสวงหาความรู้แนวทางใหม่ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผล มีความเพียรพยายาม

3.2 องค์ประกอบความใฝ่เรียนใฝ่รู้

บุญชิต มณีโชติ (2540: 129) ได้สรุปการใฝ่รู้ใฝ่เรียน จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective) หมายถึงการที่รู้ว่าตนเองมีความรัก ความปรารถนา ความต้องการ ความสนใจ หรือความพึงพอใจต่อบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต มีความรู้สึกว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า มีความหมายสำหรับตนและอยากจะได้มาเป็นเจ้าของ

2. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) หมายถึงที่บุคคลจะมีการใฝ่รู้ใฝ่เรียน อย่างไรก็ตามจะต้องอาศัยความรู้ หรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน การมีความรู้เดิมจะเป็นพื้นฐานให้คิด แสวงหาแนวทาง มีความคิดไตร่ตรอง มีความรู้แก้ปัญหาเดิม และมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาใหม่

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavior Component) หมายถึงพฤติกรรมแสดงออกจากรู้สึกและความคิดที่มีอยู่ภายในตนเอง สามารถแสดงให้เห็นจากการกระทำ

3.3 ตัวชี้วัดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพไว้ 2 ข้อดังนี้

3.3.1 ตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมที่บ่งชี้

- 1) ตั้งใจเรียน
- 2) เข้าเรียนทุกชั่วโมง
- 3) สนใจกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ
- 4) เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้

3.3.2 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกสื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พฤติกรรมบ่งชี้

- 1) เข้าห้องสมุดสม่ำเสมอ
- 2) บันทึกความรู้จากสิ่งที่เรียนรู้
- 3) ค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
- 4) นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 5) แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและครู
- 6) ใช้ Internet ในการค้นคว้าหาความรู้

3.4 คุณลักษณะของผู้มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540: 14) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ และสร้างสรรค์ต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีความชอบ ชื่นชมและการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ
2. มีความใฝ่ฝันและจินตนาการ
3. มีการแสวงหาแนวทางใหม่
4. มีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น
5. มีความตั้งใจเอาใจใส่ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่
6. มีความกล้า การริเริ่มและการตัดสินใจ
7. มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น บากบั่น มีความสงบ มีสมาธิในการทำสิ่งต่างๆ

ไม่ย่อท้อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542: 37) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ดังนี้

1. มีนิสัยรักการอ่าน
2. มีความกระตือรือร้น

3. กล้าแสดงความคิดเห็น
4. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542: 3) กล่าวถึง ตัวบ่งชี้ของผู้มีความสนใจใฝ่เรียนใฝ่รู้และสร้างสรรค์ ดังนี้

1. เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ
2. กระตือรือร้นอยากรู้อยากเห็น
3. ตั้งใจ เอาใจใส่ ทำให้คืออยู่เสมอ
4. ริเริ่ม กล้าแสดงออก และตัดสินใจ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้นิยามคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้อย่างดี ดังนี้ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

จากการรวบรวมความหมายของคุณลักษณะของผู้มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ สรุปได้ว่า คือ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การแสวงหาแนวทางใหม่ๆ กระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น กล้าริเริ่ม และการตัดสินใจ ความมีเหตุผล ความเพียรพยายาม ความตั้งใจอย่างมีสติ

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้

3.5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านเว็บไซต์โดยใช้วิธีวิจัยและศึกษาผลการเรียนการสอนแบบเน้นวิจัย ผ่านเว็บที่มีต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนิสิตเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ เว็บไซต์เพื่อการเรียนการสอนแบบเน้นวิจัย และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผลการวิจัยพบว่า ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนแบบเน้นวิจัยผ่านเว็บ ไม่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิทักษ์ วงแหวน (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อประมาณค่าเฉลี่ยประชากรลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจภายในตน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง การจัดการเรียนรู้ของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรยากาศในชั้นบรรยากาศในชั้นเรียน กับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้เรียน และพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจภายในตน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และตัวแปรระดับห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรยากาศในชั้นเรียน กับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน ค้นหาตัวแปรอิสระ

ระดับนักเรียน ตัวแปรอิสระระดับห้องเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไฟเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และตัวแปรอิสระในระดับห้องเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรยากาศในชั้นเรียน กับพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และตัวแปรอิสระในระดับห้องเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรยากาศในชั้นเรียน กับพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ในระดับปานกลาง ตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ที่ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ตัวแปร คือเจตคติต่อการเรียน และการส่งเสริมการเรียนจากผู้ปกครอง ตัวแปรระดับห้องเรียน 2 ตัวแปรคือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบรรยากาศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองค่า

ปีลันญา วงศ์บุญ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะไฟรู้ไฟเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนขอเซฟอุปถัมภ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 420 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนโรงเรียนขอเซฟอุปถัมภ์ มีคุณลักษณะไฟเรียนไฟรู้อยู่ในระดับสูง โดยมีคุณลักษณะกล้าคิดริเริ่มสูงสุด รองลงมาได้แก่ความอยากรู้อยากเห็น ความมีเหตุผล ความเพียรพยายาม ความตั้งใจอย่างมีสติ และการศึกษาด้วยตนเองตามลำดับ โดยนักเรียนชายมีความไฟเรียนไฟรู้มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีคุณลักษณะไฟรู้ไฟเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรเพศกับระดับชั้นไม่ส่งผลให้เกิดผลของปฏิสัมพันธ์ต่อคุณลักษณะไฟรู้ไฟเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สแตนเลย์ และเจน (Stanley-Muchow&Jan Lynette. Dissertaion Abstracts International, 1986: Online) ได้ทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับชีวิตของนักวิทยาศาสตร์ที่สำคัญโดยใช้ความไฟรู้ไฟเรียนสร้างสรรค์และพัฒนามนุษย์ โดยมีนักวิทยาศาสตร์ 9 คน มีส่วนร่วมในการวิจัย เป็นชาย 6 คนหญิง 3 คน มีอายุระหว่าง 42-73 ปี มีความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสังเกตโดยตรงและกิจกรรมโดยใช้ Kilpatrick Cantrill Self Anchor Scale และ Life Metaphor Activities ในการรวบรวมเรื่องราวชีวิตแต่ละคน การศึกษานี้ต้องการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของนักวิทยาศาสตร์แต่ละคนการสัมภาษณ์และการสังเกตเกี่ยวกับการพัฒนา และใจใส่ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสร้างสรรค์ จุดมุ่งหมายและข้อจำกัด

แอนเดอร์สัน โอ โรเจอร์ (Anderson O. Roger Dissertation Abstracts International, 2001: Online) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบระบบความคิดของการใฝ่รู้ใฝ่เรียนในห้องทดลองและพัฒนาความรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 72 คน และเรียนหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับชีววิทยา ผลของการศึกษา แสดงให้เห็นผลของระบบความคิดที่ต่อเนื่องในการเล่าเรื่องของนักเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าเฉลี่ย ที่มีการพัฒนาเกิดขึ้นภายหลังจากการทดลองในห้องทดลองกับคะแนนหน่วยสุดท้าย เกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ด้านชีววิทยาและขอบเขตความถูกต้องของแนวคิด ผลจากการสาธิตทำให้นักเรียนที่ทำคะแนนได้สูง

จากการเล่าเรื่องไว้มากมายเกี่ยวกับความคิดต่อเนื่องที่สัมพันธ์กัน โดยใช้เหตุผลสืบเนื่องมาจากความคิดพื้นฐานของการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลง และซับซ้อนเพิ่มพูนไปตามชีวิตและความถี่ของค่าเฉลี่ยเหตุการณ์ ของการจัดหมวดหมู่ความคิดระดับสูงในการบอกเล่าที่ออกมาเพิ่มพูนขึ้นตามระบบความสัมพันธ์ในการคิด

แอนดริว มิลสัน (Andrew J Milson. Dissertation Abstracts Internation, 2002: Online) ได้ทำการศึกษาโดยนำเอาอินเทอร์เน็ตเข้ามามีส่วนในการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาซึ่งก่อนหน้านี้มีการสอนแบบสาธิต โดยใช้การทดลองกับนักเรียนเกรด 6 เพื่อค้นหาลักษณะในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนในการใช้อินเทอร์เน็ต ผลสรุปดังนี้ นักเรียนมีการรับรู้คุณค่าและแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น นักเรียนสามารถวางแผนเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นนิสสัยในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน โดยเลือกทางที่มีอุปสรรคน้อยที่สุด ครูสามารถชี้แนะให้นักเรียนไปสู่การสร้างความรู้ใฝ่เรียนทางอินเทอร์เน็ตได้ ระดับความสามารถของนักเรียนในการค้นคว้าความรู้ การเข้าถึงและรับรู้คุณค่าของการแสวงหาความรู้ของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถประเมินได้จากกิจกรรมหลายลักษณะ และการที่จะทำใ้บุคคลมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีหลายวิธีการเช่นเดียวกัน จึงสมควรมีการส่งเสริม กิจกรรมที่จะกระตุ้น ส่งเสริม เพื่อจะทำให้เกิด พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนที่ อันเป็นการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่มีความสำคัญไปพร้อมๆ กับความพร้อมด้านเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง อันจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-posttest Control Group Design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชาภิมิตร จ.นครราชสีมา 3 ห้องเรียน จำนวน 132 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 และ 4/3 โรงเรียนวัดประชาภิมิตร กลุ่มควบคุม (4/2) 30 คน กลุ่มทดลอง (4/3) 30 คน รวม 60 คน

2. รูปแบบและวิธีการที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
2. แบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคมของนักเรียน

3. แบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

4. ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

3.1 แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้จากเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

3.1.2 กำหนดขอบเขตและประเด็นหลักของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้นำมาสร้างเป็นแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ จำนวน 50 ข้อ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยนำมาหาความเที่ยงเชิงประจักษ์ (Face Validity) หรือดัชนีความสอดคล้องโดยนำแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้พิจารณาข้อคำถามในแบบวัดที่สร้างขึ้น เกี่ยวกับความสอดคล้อง โครงสร้างตามนิยามศัพท์ เฉพาะของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้จำนวน 30 ข้อ

3.1.3 นำแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ 30 ข้อที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบวัด

แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับคือ จริง ค่อนข้างจริง ไม่จริง ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ ของผู้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็นความกระตือรือร้น
2. ความตั้งใจอย่างมีสติ
3. ความกล้าริเริ่มและการตัดสินใจ
4. ความเพียรพยายาม
5. การศึกษาด้วยตนเอง
6. ความมีเหตุผล

โดยคำถามแต่ละข้อประกอบด้วยข้อความที่มีความหมายเชิงบวก

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ 2 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงควมมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้สูง

ให้ 1 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงควมมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ปานกลาง

ให้ 0 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงควมมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ต่ำ

เกณฑ์การตัดสินพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ มีดังนี้

คะแนน 46 – 60 หมายถึงมีความรู้ มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้สูง

คะแนน 26 – 45 หมายถึงมีความรู้ มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ปานกลาง

คะแนน 1 – 25 หมายถึงมีความรู้ มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ต่ำ

3.2 แบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคมของนักเรียน

เป็นแบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคมของนักเรียน (ข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น) 4 ข้อ
ได้แก่

3.2.1 เพศ

3.2.2 ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 /2556

3.2.3 ระดับความรู้ของผู้ปกครองนักเรียน

3.2.4 อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

3.3 แบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

3.3.1 ศึกษารายละเอียดจากเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็น
แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 กำหนดรูปแบบ สร้างเป็นแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุม
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3.3 วิเคราะห์หาความเที่ยงเชิงประจักษ์ (Face Validity) หรือดัชนีความ
สอดคล้อง นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมเนื้อหา
และนิยามศัพท์ และคัดเลือกข้อความที่มีดัชนีความสอดคล้อง ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิได้
จำนวน 20 ข้อ

3.3.4 นำแบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง ไปใช้กับผู้ปกครอง
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ลักษณะของแบบวัด

1. แบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นมาตรา
ประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จริง ก่อนข้างจริง ไม่จริง ซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถาม
ผู้ปกครอง 20 ข้อ โดยวัดจากความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน โดยคำถามแต่ละข้อประกอบด้วย
ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบวัดพฤติกรรมความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง มีเกณฑ์การให้
คะแนนดังนี้

ให้ 2 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนสูง

ให้ 1 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน

ปานกลาง

ให้ 0 คะแนน ตอบตัวเลือกที่แสดงถึงความมีพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้ต่ำ

เกณฑ์การตัดสินพฤติกรรมความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง มีดังนี้

คะแนน 36 – 40 หมายความว่า ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง
สูง

คะแนน 21 – 35 หมายความว่า ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง
ปานกลาง

คะแนน 1 – 20 หมายความว่า ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง
ต่ำ

3.4 ชุดกิจกรรมแนะแนว

ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมทั้งหมด 6 กิจกรรม เวลา 12 คาบ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.4.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมมาไม่เรียนไม่รู้ จากเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย

3.4.2 สร้างกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้ ให้สอดคล้องกับ นิยามศัพท์เฉพาะ คุณลักษณะ 6 ประการของพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้ และความมุ่งหมายของกิจกรรม ที่ใช้ในแต่ละครั้ง

3.4.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้ ที่สร้างให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างจุดมุ่งหมาย แนวคิด นิยามศัพท์เฉพาะ เทคนิคที่ใช้ สื่อ,อุปกรณ์ เวลาที่ทำกิจกรรม กิจกรรม วิธีดำเนินการ ภาษาในการเขียนแผนกิจกรรม การสร้างแรงจูงใจ ความเหมาะสมของกิจกรรม และการประเมินผล ของกิจกรรมแนะแนว 6 กิจกรรม และคัดเลือกที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมให้เหมาะสม

3.4.4 นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ใ้ใช้กับกลุ่มทดลองเป็นเวลา 14 ครั้งๆ ละ 50 นาที 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันคือวันจันทร์คาบที่ 7 (คาบกิจกรรมชุมนุม) พฤหัสบดีคาบที่ 7 (คาบเข้าพบระดับชั้น) และวันศุกร์คาบที่ 7 คาบแนะแนว รายละเอียดของกิจกรรมเป็นดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของชุดกิจกรรมแนะแนว

ลำดับที่	ชื่อกิจกรรม	พฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้						เทคนิค
		1	2	3	4	5	6	
1	ปฐมนิเทศ							รู้จัก, ทักทาย
2	อยากรู้ อยากเห็น/กระตือรือร้น	✓						นำเสนอผลงาน
3	(ต่อ)	✓						อภิปรายผล
4	ความตั้งใจอย่างมีสติ		✓					สถานการณ์จำลอง
5	(ต่อ)		✓					อภิปรายผล
6	กล้าคิด/การตัดสินใจ			✓				กรณีตัวอย่าง
7	(ต่อ)			✓				อภิปรายผล
8	ความเพียรพยายาม				✓			กรณีตัวอย่าง
9	(ต่อ)				✓			อภิปรายผล
10	การศึกษาด้วยตนเอง					✓		นำเสนอผลงาน
11	(ต่อ)					✓		อภิปรายผล
12	การศึกษาด้วยตนเอง						✓	กิจกรรมกลุ่ม
13	(ต่อ)						✓	อภิปรายผล
14	ปัจฉิมนิเทศ	สรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรม						อภิปรายกลุ่ม

หมายเหตุ กิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ 6 คุณลักษณะ คือ

1. ความอยากรู้ อยากเห็น/กระตือรือร้น
2. ความตั้งใจอย่างมีสติ
3. ความกล้าคิดริเริ่มและการตัดสินใจ
4. ความเพียรพยายาม
5. การศึกษาด้วยตนเอง
6. ความมีเหตุผล

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ชั้นเตรียมการทดลอง การเตรียมสถานที่และอุปกรณ์

4.2 ชั้นทดลอง มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-posttest Control Group Design)

4.3 ชั้นหลังการทดลอง ทำการทดสอบหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.4 ชั้นติดตามผล เปรียบเทียบผลการทดลองของกลุ่มทดลองหลังทดลองและติดตามผล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีดังนี้

5.1 ชั้นเตรียมการทดลอง

5.1.1 เตรียมสถานที่และอุปกรณ์ โดยบันทึกข้อความถึงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนวัดประชานิมิตร ผ่านที่ปรึกษา ห้อง 4/3 หัวหน้าระดับ และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดประชานิมิตร เพื่อขอความร่วมมือในคาบกิจกรรมแนะแนว จากที่ปรึกษา ในการทดลอง และใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

5.1.2 เตรียมกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการทดลอง พบปะพูดคุย และพูดคุยปฏิบัติในการปฏิบัติการทดลอง

5.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีวัตถุประสงค์ประเมินใฝ่เรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-posttest Control Group Design) มีการวัดปัจจัยสมทบคือ ภูมิหลังทางชีวิตสังคมของกลุ่มทดลองและความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง

5.2.1 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ใฝ่รู้แล้วบันทึกผล (Pretest) และทำแบบสอบถามภูมิหลังทางชีวิตสังคม

5.2.2 ให้ผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครอง

5.2.3 ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ใฝ่รู้กับทดลองภายในเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันคือวันจันทร์คาบที่ 7 (คาบกิจกรรมชุมนุม) พฤหัสบดีคาบที่ 7 (คาบเข้าพบ

ระดับชั้น) และวันศุกร์คาบที่ 7 คาบแนะแนว ตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2556-21 ธันวาคม 2556 (เนื่องจากอาจมีกิจกรรมทางโรงเรียนที่ต้นสังกัดกำหนดขึ้นโดยไม่บอกล่วงหน้า)

5.2.4 กลุ่มควบคุมใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกิจกรรมปกติ (โดยครูที่ปรึกษา)

5.2.5 หาค่าความแตกต่างของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองเพื่อเปรียบเทียบนักเรียนที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่ต่างกัน

5.2.6 หาค่าความแตกต่างของกลุ่มทดลองเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน

5.3 ขั้นหลังการทดลอง

ทำการทดสอบหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรม โดยใช้โดยแบบวัดพฤติกรรม ชุดเดียวกันที่ทำ Pretest แล้วบันทึกคะแนนสอบหลังการทดลอง (Posttest)

5.4 ขั้นติดตามผล

ทำการทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการทดลองและการติดตามผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

6.1.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อน-หลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

6.1.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่ภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

6.1.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกันหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

6.1.5 ติดตามผลการทดลองของกลุ่มทดลองระยะทดลองและติดตามผล

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานได้แก่

6.2.1 ร้อยละ

6.2.2 ค่าเฉลี่ย

6.2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2.4 การทดสอบค่าที

6.2.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

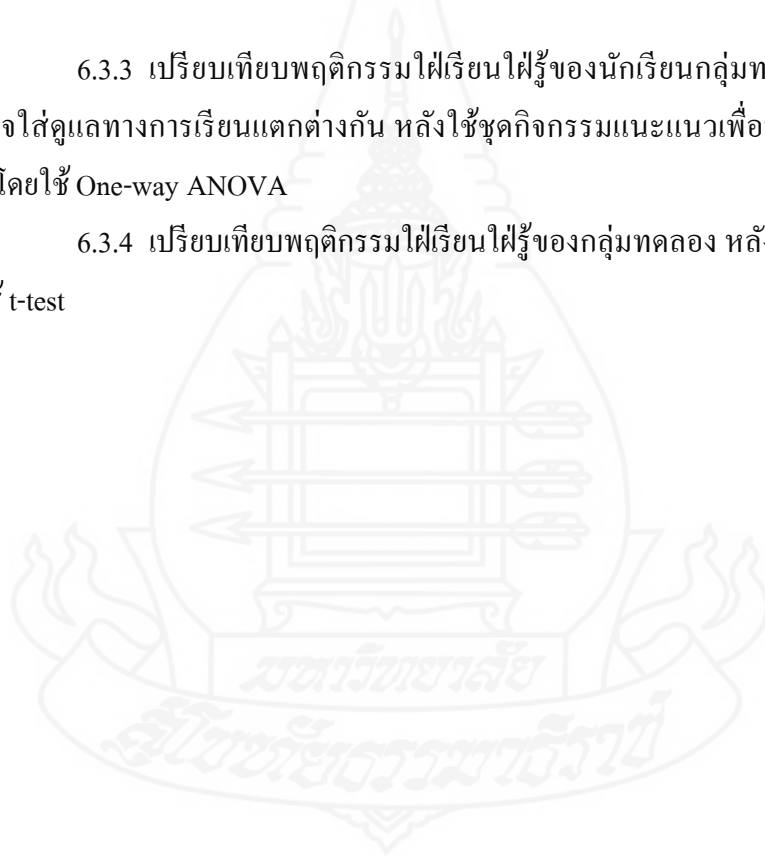
6.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อน-หลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ โดยใช้ t-test

6.3.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง ที่ภูมิภาคต่างจังหวัดที่ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ โดยใช้ Two-way ANOVA

6.3.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนแตกต่างกัน หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ โดยใช้ One-way ANOVA

6.3.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง หลังทดลองและติดตามผล โดยใช้ t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อการศึกษา “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชานมิตร จ.นครราชสีมา ”

มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ (2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดที่ต่างกันหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ (3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ (4) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ระยะเวลาหลังทดลองและติดตาม

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้แทนความหมายดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญที่ .05

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ เป็น 2 ตอนดังข้อมูลต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐาน

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประชา นิมิตร จ.นครราชสีมา ลักษณะพื้นฐานที่วิเคราะห์เบื้องต้นคือลักษณะทางชีวสังคม ใช้การคำนวณ ร้อยละ การวิเคราะห์พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 60 คน กลุ่มทดลอง ชั้น 4/3 จำนวน 30 คน กลุ่มควบคุมชั้น 4/2 จำนวน 30 คน ได้จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนักเรียนได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ด้วยตาราง 2-5

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน (30คน)	ร้อยละ	จำนวน (30คน)	ร้อยละ
ชาย	14	46.7	8	26.7
หญิง	16	53.3	22	73.3

จากตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย

ผลการเรียนเฉลี่ย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
1.00 -1.99	9	30.0	7	23.3
2.00 -2.99	15	50.0	15	15.0
3.00 -3.49	6	20.0	7	23.3
3.50 ขึ้นไป	0	0	1	3.4

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ ผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.99 และ 3.00-3.49 จำนวน 7 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมีนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ส่วนกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ ผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.99 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และไม่มีนักเรียนคนใดมีผลการเรียนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน

ระดับการศึกษา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน (30คน)	ร้อยละ	จำนวน (30คน)	ร้อยละ
ประถม-มัธยมต้น	20	66.7	23	76.7
มัธยมปลาย	9	30.0	6	20.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ขึ้นไป	1	3.3	1	3.3

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ตารางที่ 4.4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
จำแนกตามอาชีพ ของผู้ปกครองนักเรียน

อาชีพผู้ปกครอง นักเรียน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน(30คน)	ร้อยละ	จำนวน(30 คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	0	0	1	3.3
นักธุรกิจ	0	0	0	0
ค้าขาย	3	10.0	5	16.7
รับจ้างทั่วไป	16	53.3	4	13.3
เกษตรกร	11	36.7	20	66.7
ไม่ประกอบอาชีพ	0	0	0	0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และไม่มีผู้ปกครองคนใดมีอาชีพนักธุรกิจและไม่ได้ประกอบอาชีพ ส่วนอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และไม่มีผู้ปกครองคนใดมีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อาชีพนักธุรกิจ และไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์สมมติฐานเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองโดยมีวัตถุประสงค์ที่ตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4 ข้อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ โดยใช้สถิติ t-test (2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่คาดว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคม 4 ประการ ได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย การศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ t-test และ (Two-Way ANOVA) (3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่

ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) (4) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลองระยะหลังทดลองและติดตาม การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระยะหลังทดลองและติดตามผล โดยใช้สถิติ t - test

2.1 ผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้เพิ่มขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ โดยใช้สถิติ t -test

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ			
		(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
หลังการทดลอง	30	31.63	5.64	.456	.643
ติดตามผล	30	32.27	4.89		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย 31.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.64 ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ย 32.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.89 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากผลที่พบสรุปได้ว่า ก่อนการทดลองที่ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ			
		(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	44.83	6.31	8.318	.000*
กลุ่มควบคุม	30	32.80	4.80		

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ย 44.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.31 ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ย 32.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.80 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

จากผลที่พบสรุปได้ว่าการทดลองที่ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ			
		(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	31.63	5.64	19.496	.000*
กลุ่มควบคุม	30	44.83	6.31		

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มทดลองก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ย 31.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.64 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ย 44.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.31 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

จากผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้สูงขึ้น กว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวตามปกติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่านักเรียนกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้เพิ่มขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ			
		(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	32.27	4.88	1.944	.062
กลุ่มควบคุม	30	32.80	4.80		

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มควบคุมก่อนใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ย 32.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.88 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ย 32.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.80 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากผลที่พบสรุปได้ว่าพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

การวิเคราะห์นี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อ 2 “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ต่างกัน” คาดว่าการที่นักเรียนที่ลักษณะทางชีวสังคมที่ต่างกัน 4 ประการ คือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย ของนักเรียนและ การศึกษาอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ จะมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แตกต่างกัน ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA)

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลองที่ภูมิภาคหลังทางชีวสังคมแตกต่างกัน ระหว่างเพศและผลการเรียนเฉลี่ย หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
เพศ	1	22.179	7922.1	.925	.346
ผลการเรียนเฉลี่ย	2	391.189	195.595	8.155	.002
เพศ X ผลการเรียนเฉลี่ย	2	22.564	11.282	.470	.630
ความคลาดเคลื่อน	24	575.739	23.985		
รวม	29	911.571			

จากตารางที่ 4.9 พฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณาด้านผลการเรียนเฉลี่ย พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างเพศและผลการเรียนเฉลี่ย

จากผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมุติฐานที่กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศและผลการเรียนต่างกัน หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ภูมิภาคหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน ระหว่างระดับการศึกษาและอาชีพผู้ปกครอง

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
ระดับการศึกษา	2	42.116	21.058	.468	.632
อาชีพ	2	19.663	9.831	.281	.632
ระดับการศึกษา	2	68.858	34.492	.765	.477
อาชีพ X ระดับการศึกษา	23	1035.556	45.024		
รวม	29	1166.193			

จากตารางที่ 4.10 พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครองพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างระดับการศึกษาและอาชีพ

ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน หลังใช้ชุดพฤติกรรมแนะนำเพื่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้จะมีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ที่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะนำเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

การวิเคราะห์ในข้อที่ 3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะนำ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตาราง 4.11 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลที่แตกต่างกันหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะนำเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	125.216	62.608	1.643	.212
ภายในกลุ่ม	2	1028.951	38.109		
รวม	29	1154.167			

จากตารางที่ 4.11 พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนที่ต่างกัน พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนแตกต่างกัน ทำให้พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

2.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองระยะหลังการทดลองและติดตาม หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อ 4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้เพิ่มขึ้นหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ และมีการติดตามผล การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังการทดลองและติดตามผล โดยใช้สถิติ $t - test$

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังทดลองและติดตามผล

การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวฯ	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ			
		(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
หลังการทดลอง	30	44.33	6.32	2.371	.250
ติดตามผล	30	45.73	6.53		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 44.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.32 และการติดตามผลมีค่าเฉลี่ย 45.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.53 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ระหว่างหลังทดลองและติดตามผล ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยที่กล่าวว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ระยะหลังการทดลองและติดตาม ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ของกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

1.1.4 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ ของกลุ่มทดลอง ระยะหลังทดลอง และติดตามผล

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้เพิ่มขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

1.2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่ต่างกัน มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ต่างกัน

1.2.3 นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน มีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้เพิ่มขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองที่ไม่เอาใจใส่ดูแลทางการเรียน

1.2.4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้เพิ่มขึ้นหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้ และมีการติดตามผลระหว่างการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระชนนิมิตร อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา 3 ห้องเรียน จำนวน 132 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 และ 4/3 โรงเรียนวัดประชาภิมิตร กลุ่มควบคุม 4/2 30 คน กลุ่มทดลองห้อง 4/3 30 คน

1.3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1) **ตัวแปรอิสระ** คือการชดเชยกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

2) **ตัวแปรสมทบ** ได้แก่

(1) ลักษณะทางชีวสังคมคือ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน และ การศึกษาอาชีพ ของผู้ปกครองนักเรียน

(2) ความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

3) **ตัวแปรตาม** คือพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

1.4.2 แบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคมของนักเรียน

1.4.3 แบบวัดความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

1.4.4 ชดเชยกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1.5.1 ขั้นก่อนการทดลอง วัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม เพื่อเก็บคะแนนก่อนการทดลอง

1.5.2 ขั้นดำเนินการทดลอง ให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามทางชีวสังคม

1) **กลุ่มทดลอง** ใช้ชดเชยกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

2) **กลุ่มควบคุม** ใช้ชดเชยกิจกรรมแนะแนวปกติโดยที่ปรึกษา

3) **ผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มทดลอง** ตอบแบบสอบถามความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียน หลังการใช้ชดเชยกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

1.5.3 ขั้นหลังการทดลองและติดตามผล เมื่อดำเนินการทดลองครบ 5 สัปดาห์ทำการวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ กลุ่มทดลองโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ชุดเดียวกันกับก่อนทดลอง และติดตามผล

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม ก่อนใช้ชดเชยกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

1.6.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้

1.6.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้

1.6.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง และระยะติดตามผล

1.7 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏดังนี้

1.7.1 พฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนน้ใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.2 พฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ภูมิหลังทางชีวสังคมต่างกันหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ ด้านเพศ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 ด้านผลการเรียนเฉลี่ย พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ด้านความรู้ของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

1.7.3 พฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

1.7.4 พฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ของกลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ พบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ระยะหลังทดลอง และติดตามผล ของกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษา ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระชานมิตร ผลการวิจัยดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ผลการวิจัยพบว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ ผลการทดลองสอดคล้องกับ วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาพร้อมทั้งประเมินรูปแบบการสอน โดยใช้สาระอิงบริบทเพื่อส่งเสริมความใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโดยใช้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่ารูปแบบการสอนพัฒนาขึ้นส่งเสริมความใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการแสวงหาความรู้มากกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมสอดคล้องกับ ชิตสุภาภักดิ์ ทิพย์เที่ยงแท้ (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก ผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก นักศึกษาพยาบาลรับรู้ว่าคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ ในระดับค่อนข้างมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักพบว่า หลังเรียนนักศึกษาของการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักมากกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับ ยุพิน โกณฑณาและคณะ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้และเจตคติต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาประเมินคุณลักษณะนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน นักเรียนประเมินตนเองในด้านคุณลักษณะนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ อยู่ในระดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังการได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรม

ผลการทดลองในข้อ 1 แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ที่ได้สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบสามารถนำไปใช้พัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม กับคุณลักษณะ ทั้ง 6 ประการของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

กิจกรรมที่ 1 ได้ลงมือปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความอยากรู้อยากเห็น-กระตือรือร้น และเป็นแบบอย่างที่นักเรียนได้เห็นความสำเร็จจริงสัมผัสได้ ใกล้เคียง และไม่ต้องใช้เวลาในการพิสูจน์นานเกินควร

กิจกรรมที่ 2 ความตั้งใจอย่างมีสติ ได้ใช้เวลาเป็นตัวกำหนดในการตัดสินใจแก้ปัญหา และสาธิตจริงจากการแต่งหน้า ที่ถูกต้องตามขั้นตอน สามารถทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญ ของ การให้ความสำคัญก่อน หลัง ของการทำงาน ได้ดีและเกิดการเรียนรู้และผลิตผลกับกิจกรรมที่ สวองาม

กิจกรรมที่ 3 การกล้าคิดริเริ่ม-การตัดสินใจ นักเรียนได้ใช้เวลาชมวีดิทัศน์ ของยาย ยิ้ม นักเรียนได้รู้สึกซาบซึ้งกับความกล้าคิดริเริ่ม และตัดสินใจดำรงชีวิตในบ้านกลางป่าเพียงลำพัง และทำฝายชะลอน้ำ ทั้งที่ยายยิ้มมีอายุมากแล้วและรู้จักที่จะวิเคราะห์การกระทำเพื่อให้สำเร็จของ ยายยิ้ม

กิจกรรมที่ 4 ความเพียรพยายาม ได้เห็นความพยายามของสามเกลอที่พิการแต่ยังมีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ ทุกอย่างในการดำรงชีวิตต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนปกติ แม้การดำรงชีวิต ประจำวัน เช่น การรับประทานอาหาร การคิดเรียงคัมภีร์ การเปิด-ปิดประตูห้องพัก สามารถสะท้อน ความคิดทางด้านการเรียนได้ดีนอกจากนี้ นักเรียนยังได้รู้จักมีความเห็นใจ ชื่นชมในความสามารถ ของผู้อื่น เพราะนักเรียนที่ทำกิจกรรมมีร่างกายที่สมบูรณ์และมีความพร้อมมากกว่าสามเกลอ

กิจกรรมที่ 5 การศึกษาด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ได้ผลงานในความตั้งใจของ นักเรียนเอง ว่ามีวิธีใดที่จะได้ศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพใดที่นักเรียนชอบและศึกษา ค้นคว้าด้วย ตนเองทาง Internet และได้ถ่ายทอดสิ่งที่นักเรียนค้นคว้ามา โดยให้ตุ๊กตาตัวแทน เป็นสื่อกลางในให้ ลัญญาอยู่กับตัวเองเพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้ตั้งหวังในภาคเรียนต่อไป

กิจกรรมที่ 6 ความมีเหตุผล นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเลือกสาเหตุของปัญหา ที่ใกล้ตัวนักเรียนที่สุด 1 ปัญหา โดยหลักการประชาธิปไตย และหาสาเหตุของปัญหาและวิธีการ แก้ปัญหา ซึ่งนักเรียนรู้ว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาต้องมีสาเหตุและสาเหตุที่เกิดปัญหาอาจไม่ได้มีเพียง สาเหตุเดียว

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่ภูมิหลังทางชีวสังคม แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ผลการวิจัยพบว่า เพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย การศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง ที่มีผลต่อ พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ไม่ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 พิจารณาด้านผลการเรียนรู้ พบว่า แตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 พิจารณาตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าไม่แตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 พิจารณาอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เพศชาย หรือเพศหญิง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน แต่ผลการเรียนเฉลี่ยมีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้และระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน

2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของกลุ่มทดลอง ที่ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ดังนั้นผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน ไม่ขึ้นอยู่กับการเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

2.4 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ กลุ่มทดลอง ระยะหลังทดลอง และติดตาม

ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติระดับ .05 หลังทดลองและติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ดังนั้นผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ มีวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม ที่สามารถพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และกิจกรรมต่างๆ ที่จัดสามารถพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนให้มีความอยากรู้อยากเห็น-กระตือรือร้น รู้จักข้อดีของการความตั้งใจอย่างมีสติสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี รู้จักกล้าคิดริเริ่ม-การตัดสินใจที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพื่อจะพัฒนา ตนเองและสังคมตามลำดับ ยังทำให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในทางที่ดี เห็นคุณค่าของความเพียรพยายาม มีจิตใจอ่อนโยน และคิดแง่บวกเปิดใจกว้างและกล้าที่จะเผชิญปัญหา มากกว่าจะหนีปัญหา รู้จักที่จะการศึกษาด้วยตนเองไม่รอความรู้จากครูสอนเพียงอย่างเดียว มีความภูมิใจ มีความมั่นใจ และรู้จักคุณค่าของตนเอง เป็นคนมีเหตุผล รู้จักเคารพสิทธิ์และรับฟังเหตุผลของผู้อื่น ใช้หลักการประชาธิปไตยเป็น รู้จักแก้ปัญหา หาสาเหตุปัญหาสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้รับบริการ (นักเรียน)

1) ผู้รับบริการสามารถนำประโยชน์จากการทำกิจกรรมแนะแนวไปใช้ได้กับการปฏิบัติตนในการเรียนทุกรายวิชา และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2) ผู้รับบริการจะได้รับการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้อย่างมีระบบและยั่งยืนซึ่ง เป็นการพัฒนาคุณลักษณะนักเรียน 6 คุณลักษณะ ซึ่งแตกต่างจากการสอนเพิ่มเติม (ติว) เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้อตามองค์ความรู้ที่ต้องการให้นักเรียนรู้ตามหลักวิชาเท่านั้น แต่การพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ จะเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามคุณลักษณะทั้ง 6 คุณลักษณะ ที่ครอบคลุมการรู้จักนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตทั้งการเรียนและการทำงาน

3.1.2 ครูผู้รับผิดชอบ

1) ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ในแต่ละลักษณะให้เข้าใจและปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละวัย

2) ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรปรับการทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ทั้งด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม บางกิจกรรมอาจต้องทำกิจกรรมซ้ำเพื่อให้ได้คุณลักษณะทั้ง 6 คุณลักษณะ ที่มีความคงทนด้านพฤติกรรม

3) ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรแจ้งข้อตกลงและเวลาในการทำกิจกรรมให้ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียน ได้ทำกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มที่และไม่ยืดเยื้อ

4) ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมต้องใส่ใจและหมั่นสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยเฉพาะคุณลักษณะบางอย่างต้องสังเกตจากหลายพฤติกรรม ทั้งการทำกิจกรรมและจากการทำใบงานควบคู่กัน

5) กรณีที่มีครูแนะแนวไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ครูแนะแนวสามารถจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมให้กับครูที่รับผิดชอบคาบสอนแนะแนว เช่นครูที่ปรึกษา เพื่อให้ครูเข้าใจในการจัดกิจกรรม นอกเหนือจากจัดแผนการจัดกิจกรรมหลักเพื่อให้ครูที่รับผิดชอบได้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักเรียน ได้รับสิ่งที่มีประโยชน์ในการทำกิจกรรมที่เหมาะสม

6) ครูผู้สอนอาจนำกิจกรรมไปใช้แทรกในรายวิชาที่สอนได้ (โดยเลือกทำกิจกรรมบางกิจกรรมในคุณลักษณะข้อใดข้อหนึ่งใน 6 คุณลักษณะ) และบูรณาการกับเนื้อหาวิชาที่

ครูรับผิดชอบ เช่น รายวิชาสุขและพลศึกษาหรือกิจกรรมชุมนุมลูกเสือ-ยุวกาชาด เรื่องการปฐมพยาบาลกับกิจกรรมความตั้งใจอย่างมีสติโดยใช้เวลาเป็นตัวกำหนด เป็นต้น

7) ครูแนะนำอาจารย์จัดตารางเพื่อขอพบนักเรียนในทุกระดับชั้นอย่างน้อยในระดับชั้น 1-2 ครั้ง/เดือน เพื่อจัดกิจกรรมกลุ่มให้เหมาะสมกับกิจกรรมบางกิจกรรมได้ เช่น การชม วิดีทัศน์เพื่อพัฒนาความคิด ในกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเพียรพยายาม หรือ ความกล้าคิดกล้าตัดสินใจซึ่งสามารถได้พัฒนาพฤติกรรมเรื่องการห่างไกลยาเสพติด (การกล้าตัดสินใจปฏิเสธ) หรือศึกษารณคดีตัวอย่างได้

8) ครูผู้รับผิดชอบควรจัดทำโครงการเพื่อบูรณาการการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ กับงานอื่น ๆ ของทางโรงเรียน เช่น การสอนเพิ่มเติม (ติว) O-Net ของนักเรียน ม.3-ม.6 จัดทำคู่มือกันเพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ก่อนการติว O-Net ในระดับชั้น ม.2 และ ม.4-ม.5 เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมก่อนการติวของทางโรงเรียนผู้เกี่ยวข้อง (ฝ่ายบริหาร)

9) ในการพัฒนาผลการเรียน เช่น การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลยุทธ์ 2 ปี นอกจากการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพทันสมัยใช้เทคโนโลยีและการจัดการสอนเสริม (ติว) การจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้สามารถทำควบคู่กันได้เป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนและไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ สามารถทำได้ต่อเนื่องและทำไม่จำกัดเวลาก่อนสอบหรือหลังสอบ เพื่อเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ในการเรียนอย่างยั่งยืน สนุกกับเนื้อหาที่เรียนในทุกรายวิชา เป็นการทำให้นักเรียนรู้จักตัวเองมากขึ้นเพื่อรับรู้โอกาสทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้ปกครองนักเรียน (ชุมชน)

10) การพัฒนาผลการเรียนโดยใช้พฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ควรมีการแจ้งให้ผู้ปกครองได้รับทราบ เพื่อเป็นการขยายเครือข่าย ออกสู่ชุมชน โดยเริ่มต้นจากผู้ปกครองนักเรียน โดยการแจ้งให้ผู้ปกครองให้ทราบประโยชน์ของการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ และให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียนในปกครอง

3.2 ข้อค้นพบจากการทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จและเกิดผลดีนั้นมาจากการ ได้ลงมือปฏิบัติจริงและสามารถเห็นผลสำเร็จเป็นรูปธรรม บางกิจกรรมที่สามารถทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียงลำดับก่อน หลัง การทำงานได้ดีเกิดการเรียนรู้และเพลิดเพลินกับกิจกรรมที่สวยงาม การจัดกิจกรรมที่ต้องใช้การสาธิตโดยรุ่นพี่ สิ่งสำคัญคือควรเลือกผู้สาธิตกิจกรรมที่เก่งและมีความสามารถจริงๆ และควรเป็นแบบอย่างที่ดีเรื่องความประพฤติ

กิจกรรมที่ 3-4 การกล้าคิดริเริ่ม-การตัดสินใจ ได้แก่วิธีคิดแบบอย่างที่ดีตามมาจากการทำหลังจากได้ชมวีดิทัศน์ มีนักเรียนบางกลุ่มมาขอคู่วีดิทัศน์ซ้ำอีก นอกจากการกล้าคิดริเริ่ม-การตัดสินใจแล้ว นักเรียนได้ทั้งความซาบซึ้งการแสดงถึงความเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์ เห็นการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย การเตรียมความพร้อมที่เตรียมบัตรประจำตัวประชาชนไว้เพื่อเสียชีวิตจะได้รู้ว่าใคร ได้เห็นความอ่อนน้อมถ่อมตน การเผื่อแผ่ นอก เห็นความเพียรพยายามของสามเกลอแล้ว นักเรียนได้ความรู้จักเห็นใจผู้อื่น มองโลกในแง่บวก ยังมีคนที่ลำบากกว่านักเรียน แม้แต่สามเกลอคนพิการยังไปเรียนไปรู้ต่อชีวิตและความพิการ นอกจากนี้ยังได้แก่วิธีคิดของควมมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เพราะคนพิการบางคนใช้ความพิการ เพื่อให้เกิดความสงสารขอความช่วยเหลือ ขอความเห็นใจ เพราะความพิการของตนเอง

กิจกรรมที่ 5-6 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง-ควมมีเหตุผล การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสามารถบูรณาการได้กับหลายวิชา และใช้กับเทคโนโลยีได้ดี ทันสมัย และน่าสนใจ อาจใช้ได้ดีกว่าไปงานในบางเนื้อหา อะไรที่เป็นความรู้และสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ถือว่าเป็นความสำเร็จในการทำกิจกรรมและเป็นการให้แก่นักเรียนในการทำกิจกรรม ไม่เฉพาะกิจกรรมแนะแนวเท่านั้น ส่วนควมมีเหตุผลนั้น เป็นกิจกรรมที่สามารถเปลี่ยนนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ยาก ผู้วิจัยได้เปลี่ยนจัดกิจกรรม 3 ครั้ง เพื่อให้ได้กิจกรรมที่นักเรียนสามารถแยกแยะเหตุผล ของการกระทำได้ และเข้าใจว่าการเกิดเหตุ ไม่ใช่มีเพียงปัจจัยเดียว และเช่น ผลที่ตามมาไม่ใช่เพียงสิ่งเดียว ต้องสร้างควมตระหนักในการคิดก่อนทำ

3.3 ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

3.3.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมไปเรียนไปรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเป็นการปลูกฝังพฤติกรรมไปเรียนไปรู้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมของนักเรียนให้เกิดความต่อเนื่อง และควรปรับกิจกรรมใช้เทคนิคให้เหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ต้องกระตุ้นให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้

3.3.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าการใช้ชุดกิจกรรมไปเรียนไปรู้โดยบูรณาการคุณลักษณะไปเรียนไปรู้ 6 คุณลักษณะ ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ได้ตามควมเหมาะสม เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทั้ง 6 คุณลักษณะ และมีการอบรมให้ความรู้ด้านแนะแนวแก่ครูทุกสาขาวิชาเอกเนื่องจากสถาบันการศึกษาบางสถาบันไม่เข้าใจระบบงานแนะแนว และมองข้ามควมสำคัญของสาขานี้และมีการบรรจุเป็นข้าราชการน้อยกว่าสาขาอื่นๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง) เพื่อให้ครูทุกคนสามารถเป็นครูแนะแนว เช่นเดียวกับครูทุกคนคือครูปกครองและ เพื่อให้ครูสาขาอื่นๆ ได้มีโอกาสทำวิจัยพัฒนาพฤติกรรม

ไฟเรียนไฟรู้โดยใช้พื้นฐานเนื้อหาวิชาที่ครูสำเร็จการศึกษามานำมาบูรณาการจัดกิจกรรมเป็นลักษณะเฉพาะของวิชาเอกของตนเอง เช่นการจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้โดยพื้นฐานการจัดกิจกรรมรายวิชา คนตรี-นาฏศิลป์

3.3.3 ควรมีการจัดทำวิจัยการพัฒนาพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้สู่ชุมชน โดยผ่านเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน เป็นการขยายเครือข่ายผู้สังคมที่ใหญ่ขึ้นเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกทางหนึ่ง เพื่อสร้างและพัฒนาพฤติกรรมผู้ปกครองนักเรียน ให้มีความรู้เพิ่มขึ้นเพื่อจะมีภูมิความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียนในปกครองอย่างมีคุณภาพอันจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

“การศึกษาด้วยตน” (ม.ป.ป.) ค้นคืนวันที่ 25 สิงหาคม 2556 จาก

<http://www.baanjumyut.com/library>

“ความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น, ความตั้งใจอย่างมีสติ, ความกล้าคิดริเริ่มและการตัดสินใจ”

(ม.ป.ป.) ค้นคืนวันที่ 3 ตุลาคม 2556 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

“ความเพียรพยายาม” (ม.ป.ป.) ค้นคืนวันที่ 3 ตุลาคม 2556 จาก <http://guru.google.co.th/guru/thread>

“ความมีเหตุผล” (ม.ป.ป.) ค้นคืนวันที่ 25 สิงหาคม 2556 จาก

<https://www.facebook/eisasso/posts/531380460256474>

“โครงการนำร่องสองภาษาพอเพียงยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน” (ม.ป.ป.)

ค้นคืนวันที่ 24 กันยายน 2556 จาก [https:// www. Thaihypnosis.blogspot.com](https://www.Thaihypnosis.blogspot.com)

คุณดา จิตตะยโสธร (2552) “รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู: แนวคิดของ Diana Baumrind’s parenting

Styles” วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย 29,4 (ตุลาคม-ธันวาคม):

173-187

ธิดา ฐิติพานิชยางกูร (2550) “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความมั่นคงทางอารมณ์และ

ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิชลักษณ์ สุขสวัสดิ์ (2546) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้เชิง

ประสบการณ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

นันทการ อิ่มผ่อง (2552) “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับโปรแกรมดนตรีคลาสสิกที่มีผล

ต่อความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

แขนงวิชาการแนะ แนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ปิลันญา วงศ์บุญ (2550) “การศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนขอ

เซฟอุปถัมภ์” สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2545) “การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนากิจกรรมแนะแนว* หน่วยที่ 9 หน้า 80-81 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- พนารัตน์ จรุงวิรุฬห์ (2549) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญากับความสามารถในการเผชิญ และฝ่าฟันอุปสรรคและเชาว์อารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาทอลิก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เมธาวดี สังขะมาน (2548) “ตัวแปรคัดสรรที่สัมพันธ์กับความสามารถกับการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จ.หนองคาย ปีการศึกษา 2547 ” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
- วินัส ภักดีนรา (2546) “ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางบุคลิกภาพกับเชาว์อารมณ์และความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วันดี โชติพานิช (2546) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พระแม่มารีสาธุประดิษฐ์ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วันเพ็ญ สมภพรุ่งโรจน์ (2547) “ การศึกษาและพัฒนาความสามารถในการเผชิญอุปสรรคในการปฏิบัติของพนักงาน โดยการอบรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน” ปริญญานิพนธ์การศึกษาศุภบัณฑิต สาขาจิตวิทยาให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สรรเสริญ หุ่นแสน (2547) “การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถทางสังคมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ” สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริรัตน์ แสนยากุล (2546) “ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระแม่มารีสาธุประดิษฐ์ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สมใจ จุฑาผาด (2549) “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ)

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกาฬสินธุ์: การวิเคราะห์หุ้ระดับ”

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา

อุษณีย์ วิสิทธิ์ (2546) “ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพที่มีเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการเคหะท่าทราย สังกัดกรุงเทพมหานคร”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศูนย์วิจัยวรรณคดีราชภัฏ

ภาคผนวก ก

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ (กลุ่มทดลอง)

กิจกรรมที่ 1

ปฐมนิเทศ

จุดประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน
2. เพื่อแจ้งข้อตกลงในการทำกิจกรรมร่วมกัน

แนวคิด

การดำเนินกิจกรรมเพื่อการวิจัยจำเป็นต้องมีการสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคยระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนด้วยกัน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เป็นกันเองและเพื่อให้ให้นักเรียนเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริงให้มากที่สุด และแจ้งข้อตกลงร่วมกันเพื่อดำเนินกิจกรรมให้อยู่ในแนวทางเดียวกัน

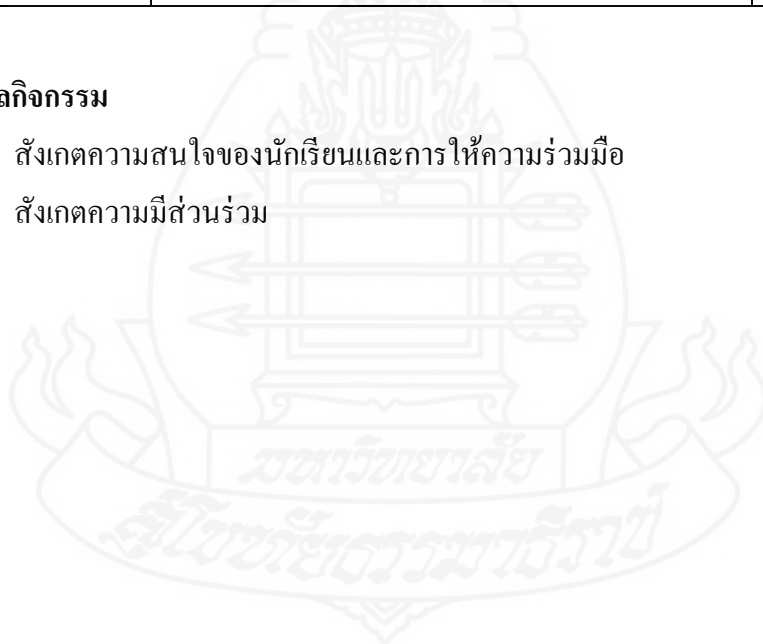
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ปฐมนิเทศ เวลา 50 นาที ชั้นนำ	1. ครูทักทาย พูดคุยในเรื่องทั่วไป และสอบถามความคิดเห็นภาพรวมเรื่องการเรียนรู้สาย วิทย์ – คณิตฯ ของนักเรียนและแนวโน้มการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และขอความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียน จึงต้องให้นักเรียนทำความรู้จักกันกับเพื่อนมากขึ้น	(5 นาที)
ชั้นมีส่วนร่วม	2. ครูแจกกระดาษแบบสัมภาษณ์เพื่อนเป็นคำถามสั้น ๆ และง่าย ให้นักเรียน คนละ 1 แผ่น กระดาษ A4 เพื่อ ให้นักเรียนได้ถามคำถามเพื่อน 4 คน ๆ ละ 3 คำถาม (เพื่อนที่ไม่ใช่เพื่อนสนิทหรือเพื่อนกลุ่มเดียวกัน) ที่นักเรียนอยากทราบและจดชื่อเพื่อน และคำตอบ ทั้ง 4 คนไว้	ใบงาน (30 นาที)

ชื่อกิจกรรม / เวลา		เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ	กิจกรรม	สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นวิเคราะห์	3. ครูพูดคุยกับนักเรียนกิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้จักเพื่อนมากขึ้นนอกเหนือจากเพื่อนสนิทและเพื่อนกลุ่มเดียวกัน และคุ้นเคยกับผู้วิจัยมากขึ้น	(5 นาที)
ขั้นสรุป / ประยุกต์	4. ครูแจ้งรายละเอียดวัตถุประสงค์ สถานที่ เวลา ทำการทดลอง และบทบาทหน้าที่ของครู นักเรียนและนัดหมาย วัน เวลา ในการทดลองกิจกรรมต่อไป 5. ครูกับนักเรียนร่วมกับนักเรียนเรื่องความสำคัญของพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ และให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย	(10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนและการให้ความร่วมมือ
2. สังเกตความมีส่วนร่วม

ใบงาน

อุปกรณ์

1. กระดาษแบบสัมภาษณ์เพื่อน
2. ปากกา

คำชี้แจง

1. แจกกระดาษแบบสัมภาษณ์ให้นักเรียนทุกคน
2. ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนๆที่ไม่ใช่เพื่อนสนิทหรือเพื่อนกลุ่มเดียวกัน 4 คน ๓ คำถามแล้วจดชื่อเพื่อนและคำตอบไว้ ขณะเดียวกันนักเรียนเองก็ต้องถูกสัมภาษณ์เช่นกัน
3. ให้นักเรียนฉีกกระดาษที่สัมภาษณ์ออกแบ่งตามรายชื่อ แล้วนำไปรวมกันกับเพื่อนตามรายชื่อเดียวกัน

แบบสัมภาษณ์เพื่อน

<p>ชื่อเพื่อนคนที่ 1.....</p> <p>คำถามที่ 1.....</p> <p>คำถามที่ 2.....</p> <p>คำถามที่ 3.....</p>	<p>ชื่อเพื่อนคนที่ 2.....</p> <p>คำถามที่ 1.....</p> <p>คำถามที่ 2.....</p> <p>คำถามที่ 3.....</p>
<p>ชื่อเพื่อนคนที่ 3.....</p> <p>คำถามที่ 1.....</p> <p>คำถามที่ 2.....</p> <p>คำถามที่ 3.....</p>	<p>ชื่อเพื่อนคนที่ 4.....</p> <p>คำถามที่ 1.....</p> <p>คำถามที่ 2.....</p> <p>คำถามที่ 3.....</p>

กิจกรรมที่ 2

ความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแบบใช้โควตาและสอบตรง

(ความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้น)

จุดประสงค์

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ด้านความอยากรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้น
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกรู้อยากเห็นและความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองตามความถนัดที่ตนเองมี

แนวคิด

ความสนใจในความรู้หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ถูกต้องทำให้นักเรียนมีความรู้ความถนัดหรือทักษะที่นักเรียนสนใจ การสังเกตตนเองจะทำให้นักเรียนได้รู้จักตัวเอง แต่ถ้าเราใฝ่ใจใฝ่รู้ความรู้ทุกสิ่งที่เป็นความรู้จนเป็นนิสัยจะทำให้นักเรียนสามารถรู้จักตนเองได้เร็วขึ้นเพื่อจะได้วางแผนการศึกษาหรืออนาคตง่ายขึ้น แต่ทุกอนาคตหรือทุกอาชีพ ต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษาถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษาที่จะทำให้นักเรียนก้าวไปสู่อนาคตความสำเร็จ

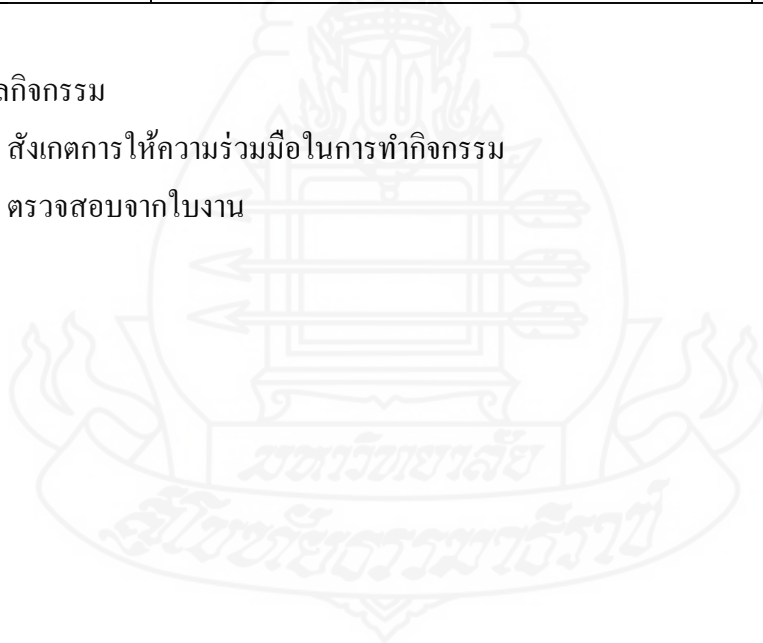
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
กระตือรือร้น ไขว่คว้า หาเส้นทาง สู่ความสำเร็จ เวลา 50 นาที	1. การศึกษาในระดับมัธยมปลายสายสามัญส่วนมากแล้วนักเรียนที่เลือกเรียนหลังจากสำเร็จการศึกษาม. 6 จะศึกษาต่อระดับอุดมฯ นักเรียน เรียนมาแล้ว 1 ภาคเรียนหลายคนคงได้รู้จักตนเองว่ามีความถนัดด้านใด	(5 นาที)
ชั้นนำ	2. ยกตัวอย่างรุ่นพี่ที่เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ โดยการใช้โควตาและสอบตรง โดยให้นักเรียนศึกษาจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียนรุ่นพี่ 6 คน	(5 นาที)
ขั้นมีส่วนร่วม	3. ให้นักเรียนศึกษาแฟ้มสะสมงานของรุ่นพี่ที่สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ทั้งการใช้โควตา และสอบตรง	แฟ้มสะสมงาน ของรุ่นพี่ 6 เล่ม (20 นาที)

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นวิเคราะห์	4. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์จากเพิ่มสะสมงานของรุ่นพี่ตั้งแต่ ไปแสดงผลการเรียนรู้เฉลี่ย ผลการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระวิชา และผลงานเกียรติบัตร มีผลต่อการสอบตรงหรือใช้โควตาอย่างไร และสาเหตุการตัดสินใจเลือกสาขา และสถาบันการศึกษาที่ศึกษาต่อนักเรียนรุ่นพี่ใช้ข้อมูลใดในการตัดสินใจในท้ายที่สุด	(10 นาที)
ขั้นสรุป / ประยุกต์	5. ให้นักเรียนช่วยสรุปว่าผลการเรียนจากเพิ่มสะสมงาน ฯ มีผลต่อการสอบตรงอย่างไร และเกียรติบัตรมีประโยชน์ต่อโควตาศึกษาต่ออย่างไร	ใบงาน (10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจสอบจากใบงาน

ใบงาน

- คำชี้แจง** 1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆละ 6 คน ให้นักเรียนศึกษาจากแฟ้มสะสมงานที่เตรียมไว้กลุ่มละ 1 แฟ้ม
2. ครอบอกรายละเอียดการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของแต่ละคน (เจ้าของแฟ้มสะสมงาน) ว่าแต่ละคนสอบตรง หรือได้โควตาก็แห่ง และที่เลือกศึกษาต่อสาขาและสถานศึกษาใด
3. ให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

คำถาม

1. นักเรียนคิดว่าผลการเรียนและเกียรตินิยมแสดงความสามารถพิเศษด้านต่างๆ มีความสำคัญอย่างไรในการเลือกสาขาหรือสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

.....

.....

.....

2. เหตุผลใด ? รุ่นพี่บางคนจึงสามารถใช้โควตาและสอบตรงได้หลายสาขาและหลายสถาบัน

.....

.....

3. ให้นักเรียนช่วยระดมความคิดการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานักเรียนจะปฏิบัติตนในการเรียนอย่างไร (การมีโอกาสได้เลือกเข้าศึกษาต่อตามความพร้อมของนักเรียน)

1.....

2.....

3.....

4.....

กิจกรรมที่ 3

ความตั้งใจอย่างมีสติ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นการทำงานอย่างตั้งใจจริง และใช้สติคิดให้รอบครอบ
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานที่มีความตั้งใจอย่างมีสติจะทำให้เห็นคุณค่าของผลสำเร็จในการทำงาน

แนวคิด

การทำงานอะไรก็ตามที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยความคิดที่รอบครอบ ควรเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังและใช้สติ ที่เรียกว่าการมีความตั้งใจอย่างมีสติ ซึ่งวัยรุ่นส่วนมากใจร้อนทำอะไรต้องการเห็นผลเร็ว ในชีวิตจริงบางอย่างไม่สามารถเห็นผลได้เร็วต้องใช้เวลาจึงจะสำเร็จซึ่งต้องอาศัยความตั้งใจอย่างมีสติ

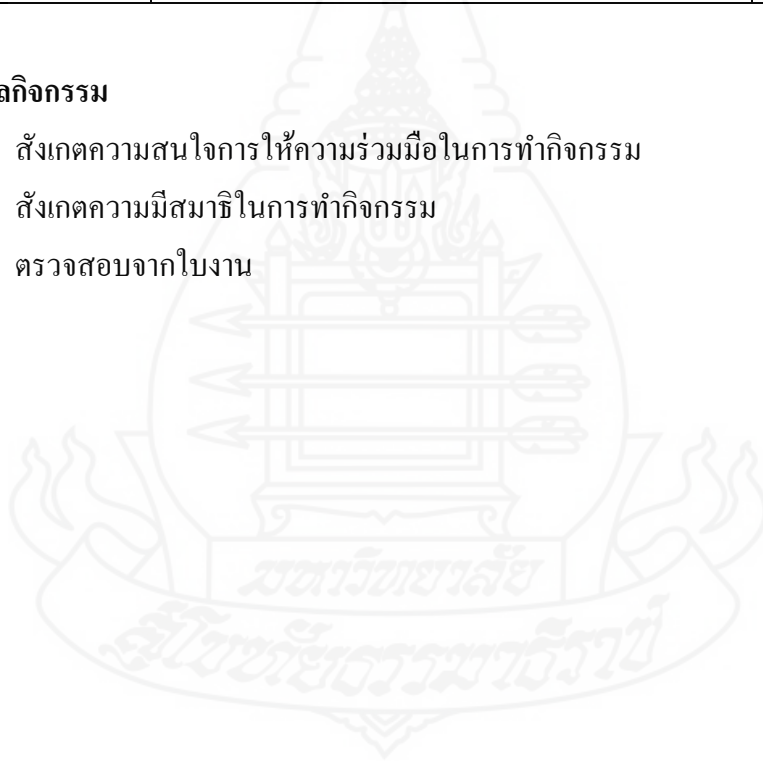
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ความตั้งใจอย่างมีสติ เวลา 50 นาที	1.ครูพูดยกกรณีตัวอย่างการมีสติ จะทำให้คนเรามีความปลอดภัยจากการทำงานและการดำรงชีวิต หลายคนที่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนล้วนเกิดจาก ความตั้งใจ ส่วนการผ่านอุปสรรคต่างๆได้ เพราะการมีสติ	(7 นาที)
ขั้นนำ ขั้นมีส่วนร่วม	2. ครูอธิบายกิจกรรมเป็นการสมมุติสถานการณ์ 3. ทำกิจกรรมจากใบงาน และจับเวลา คุยกับนักเรียนนอกจากความตั้งใจอย่างมีสติทำให้ปลอดภัยในการดำรงชีวิตแล้วทำกิจกรรมพร้อมเฉลยใบงานและให้นักเรียนสลับกันตรวจใบงานที่	(3 นาที) (30 นาที) ใบงานที่ 1
	1	

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นวิเคราะห์	4. ให้นักเรียนจับกลุ่ม 5 กลุ่มๆละ 6 คน ร่วมกันวิเคราะห์ว่าการทำงานต้องมีการเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังหรือไม่ ความคิดที่รอบคอบและการสดีมีผลคืออะไร จากสถานการณ์ ที่ 1 และ 2 ในใบงานที่ 1 และทำใบงานที่ 2 ข้อที่ 1	(5 นาที)
ขั้นสรุป / ประยุกต์	5. งานบางอย่างถ้าเรียงลำดับไม่ถูกต้องอาจเสียเวลาหรือเกิดความเสียหายได้ จะมากขึ้นอยู่กับว่างานนั้นมีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน	(5 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตความสนใจการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตความมีสมาธิในการทำกิจกรรม
3. ตรวจสอบจากใบงาน

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านใบงานกิจกรรมแล้วให้นักเรียนเลือกใส่ลำดับเหตุการณ์ในใบงานด้วย
เวลาจำกัด

สถานการณ์ที่ 1

โรงเรียนมีการแสดงของโรงเรียน นักเรียนเป็นผู้แต่งหน้า – แต่งตัว ให้นักแสดงเรียงลำดับ
ขั้นตอนการโดยมีอุปกรณ์ทุกอย่างพร้อมให้เวลาทำงาน 1 ชั่วโมง 30 นาที ในการจัดการ ผู้
แสดง 2 คนก่อนทำการแสดงตามกิจกรรมที่ให้มาให้นักเรียนเขียนลำดับที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง
ที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที

1. ใส่ชุดการแสดง	5. ทำผม
2. ทาปาก	6. แต่งตา
3. เขียนคิ้ว	7. เปลี่ยนเสื้อที่ถอดง่าย
4. ลงรองพื้น / ทาแป้ง	8. ปิดแก้ม

สถานการณ์ที่ 2

นักเรียนพาน้องๆ ซ้อมเชียร์กีฬา บนแสดนเชียร์ มีน้อง ม.1 พลัดตกแสดนเชียร์ น้องหมดสติและมี
มีบาดแผล ในฐานะรุ่นพี่ ม.ปลายที่อยู่ในเหตุการณ์และใกล้น้องที่สุดจะดำเนินการอย่างไร
ตามลำดับความถูกต้องเหมาะสม (จับเวลา 20 วินาที)

1. อุ้มน้องในท่าที่ปลอดภัยไปห้องพยาบาล
2. หาสิ่งของบังแดดให้น้อง
3. ให้น้อง ๆ ที่มุงดูออกห่างจากบริเวณที่เกิดเหตุก่อน
4. สังเกตน้องว่ามีอวัยวะใดเช่น แขน ขา ผิดปกติหรือมีบาดแผลหรือไม่
5. เอายาดมให้น้องดมเพื่อให้น้องรู้สึกตัว
6. แจ้งให้ครูที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบเพื่อครูจะได้แก้ไขเหตุการณ์ทัน

ชื่อ

ใบงานที่ 2

1. จากสถานการณ์ที่ 1 (ใบงานที่ 1) ที่ครูเฉลยขั้นตอนที่ถูกต้องแล้วนักเรียนคิดว่าถ้าทำผิดขั้นตอนไปจะเกิดผลเสียอย่างไร พร้อมให้เหตุผล

1.

เหตุผล

2.

เหตุผล

3.

เหตุผล

2. จากสถานการณ์ที่ 2 (ใบงานที่ 1) ที่ครูเฉลยขั้นตอนที่ถูกต้องแล้วนักเรียนคิดว่าถ้าทำผิดขั้นตอนไปจะเกิดผลเสียอย่างไร พร้อมให้เหตุผล

1.

เหตุผล

2.

เหตุผล

3.

เหตุผล

กลุ่มที่.....

แบบเฉลย ใบงานที่ 1

สถานการณ์ที่ 1

โรงเรียนมีการแสดงของโรงเรียน นักเรียนเป็นผู้แต่งหน้า-แต่งตัว ให้นักแสดงเรียงลำดับขั้นตอนการ โดยมีอุปกรณ์ทุกอย่างพร้อมให้เวลาทำงาน 1 ชั่วโมง 30 นาทีก่อนทำการแสดงตามกิจกรรมที่ให้มาให้นักเรียนเขียนลำดับที่นักเรียนคิดว่าถูกต้องที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที

1. ใส่ชุดการแสดง 8	5. ทำผม 2
2. ทาปาก 7	6. แต่งตา 5
3. เขียนคิ้ว 4	7. เปลี่ยนเสื้อผ้าที่ถอดง่าย 1
4. ลงรองพื้น / ทาแป้ง 3	8. ปิดแก้ม 6

สถานการณ์ที่ 2

นักเรียนพาน้องๆ ซ้อมเชียร์กีฬา บนแสดนเชียร์ มีน้อง ม .1 พัดตกแสดนเชียร์ น้องหมดสติและมีบาดแผล ในฐานะรุ่นพี่ ม.ปลายที่อยู่ในเหตุการณ์และใกล้น้องที่สุดจะดำเนินการอย่างไรตามลำดับความถูกต้องเหมาะสม (จับเวลา 20 วินาที)

1. อุ้มน้องในท่าที่ปลอดภัยไปห้องพยาบาล 6
2. หาสิ่งของบังแดดให้น้อง 4
3. ให้น้องๆ ที่มุงดูออกห่างจากบริเวณที่เกิดเหตุก่อน 3
4. สังเกตน้องว่ามีอวัยวะใดเช่น แขน ขา ผิดปกติหรือมีบาดแผลหรือไม่ 2
5. เอายาอมให้น้องดมเพื่อให้น้องรู้สึกตัว 5
6. แจ้งให้ครูที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบเพื่อครูจะได้แก้ไขเหตุการณ์ทัน 1

กิจกรรมที่ 4

กล้าคิดริเริ่มและการตัดสินใจ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นการทำงานอย่างมีความกล้าคิดริเริ่มและการตัดสินใจ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักที่จะรู้จักนำแง่คิดในการทำงานของยายยิ้ม ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

แนวคิด

การทำงานอะไรก็ตามที่จะให้ประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยความกล้าคิดและการตัดสินใจ ไม่ทอดยเห็นคุณค่าและรู้จักคุณค่าของการทำงาน ไม่นึกถึงอุปสรรคก่อนที่จะลงมือทำและทำด้วยความตั้งใจกล้าคิดริเริ่มและกล้าตัดสินใจ

กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / ระยะเวลา		สื่อ / อุปกรณ์
กล้าคิดริเริ่มและการตัดสินใจ เวลา 50 นาที	1. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องการดำเนินชีวิตที่มีความกล้าคิดริเริ่ม และการตัดสินใจที่ดี ทำให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต	(5 นาที)
ขั้นนำ	2. ให้นักเรียนดู V.C.D. เรื่องยายยิ้ม (รายการคนค้นคน)	(20 นาที)
ขั้นมีส่วนร่วม	3. ร่วมกันอภิปรายถึงความคิดริเริ่มและการตัดสินใจ	(5 นาที)
ขั้นวิเคราะห์	4. ครูให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ อุปสรรคของยายยิ้มในการทำงาน (ในวัยชรา) และแรงบันดาลใจ การคิดริเริ่มและการตัดสินใจ ทำงานของยายยิ้ม	(10 นาที)
ขั้นสรุป / ประยุกต์	5. ให้นักเรียนสรุปผลการทำงานของยายยิ้ม และเขียนความประทับใจในการชม V.C.D. ของยายยิ้ม และนักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างของในชีวิตได้อย่างไร	ใบงาน (10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตพฤติกรรมความสนใจและการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตสีหน้าท่าทาง ในการชม V.C.D. ยายยิ้ม
3. การตรวจสอบจากใบงาน

ใบงาน

คำชี้แจง จากการชม V. C. D. ยายยิ้ม ให้นักเรียนเขียนคำตอบจากการชม ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนตามความคิดของนักเรียน ว่า ปัญหา หรือ อุปสรรค ในการทำงานของ ยายยิ้ม ที่นักเรียนได้ชม V. C. D. มาเป็นข้อๆ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

2. ให้นักเรียนบอกแรงบันดาลใจในการทำงานของยายยิ้ม

-
-
-

3. ให้นักเรียนเขียนว่าการกระทำใดของยายยิ้มที่นักเรียนคิดว่าเป็น การ “กล้าคิด” และการกระทำใดคือ “กล้าตัดสินใจ”

1. กล้าคิดริเริ่ม.....

.....

.....

.....

2. กล้าตัดสินใจ.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....

กิจกรรมที่ 5

ความเพียรพยายาม

จุดประสงค์

1. เพื่อกระตุ้นให้ให้นักเรียนเกิดความเพียรพยายามในทางถูกต้องเพื่อจะให้นักเรียนผ่านพ้นอุปสรรค และนำไปสู่ความสำเร็จได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของความพยายาม

แนวคิด

มนุษย์ที่เกิดมาทุกคนย่อมมีอุปสรรคไม่ด้านใด ก็ด้านหนึ่ง ไม่มีใครพร้อมไปทุกอย่าง ความเพียรพยายามจะทำให้มนุษย์ผ่านพ้นอุปสรรค และประสบความสำเร็จได้ ความพยายามแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อบรรลุผลก็ถือว่าเป็นความสำเร็จทั้งสิ้น แต่ความเพียรพยายามนั้นต้องเป็นเรื่องที่ถูกต้อง

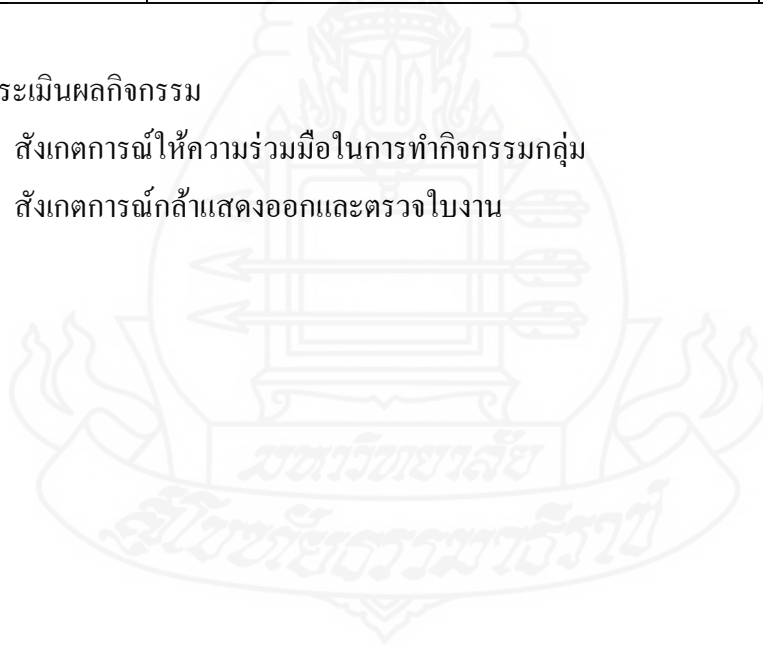
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ความเพียรพยายาม เวลา 50 นาที	1. ครูพูดคุยกับนักเรียนเรื่องความเพียรพยายามพูดถึงประโยชน์ของความเพียรพยายาม และยกตัวอย่างสุภาษิตไทย (รูปภาพ) ฝนทั่งให้เป็นเข็ม กับ เข็นครกขึ้นภูเขา	รูปภาพสุภาษิตไทย (5 นาที)
ขั้นนำ	2. ให้นักเรียนชม V.C.D. เรื่อง สามเกลอ (คนค้นคน)	(20 นาที)
ขั้นมีส่วนร่วม	3. ให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าชีวิตของสามเกลอในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยนั้นถ้าเทียบสุภาษิตไทยคือข้อใด และให้เหตุผล	(5 นาที)
ขั้นวิเคราะห์	4. ให้นักเรียนวิเคราะห์ความคิดและเพียรพยายามของสามเกลอ	(5 นาที)

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นสรุป / ประยุกต์	5. ความเพียรพยายามมีประโยชน์อย่างไรต่อการดำรงชีวิต ของสามเกลอ และถ้านักเรียนเป็นสามเกลอนักเรียนจะทำเหมือนสามเกลอหรือไม่ และความเพียรพยายามมีผลคืออย่างไรนักเรียนสามารถนำแรงบันดาลใจจากการชมสามเกลออย่างไร และให้นักเรียนคิดคำขวัญในการสร้างแรงบันดาลใจคนให้เกิดความพยายาม และรางวัลสำหรับคำขวัญที่ได้รับคัดเลือก 2 คำขวัญ (ให้นักเรียนช่วยกันตัดสินใจโดยครูเตรียมรางวัลไว้ให้)	ใบงาน (15 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

- สังเกตการณ์ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
- สังเกตการณ์กล้าแสดงออกและตรวจใบงาน

ภาพที่ 1.2 การ์ตูนสุภายิตไทย

ใบงาน

หลังจากการชม “ สามเกลอ ” ให้นักเรียนนำเสนอความคิดในคำถามต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนเปรียบเทียบสภาวะจิตไทยกับความพยายามของสามเกลอ พร้อมให้เหตุผล

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่าสามเกลอน่าจะมีความคิดอย่างไร

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรในความเพียรพยายามของสามเกลอ ในการที่จะดำรงชีวิตด้วยตนเองทั้งที่เป็นเรื่องยาก (เนื่องจากทั้ง 3 คนพิการ) สามเกลอมีแรงบันดาลใจอย่างไร

.....

.....

.....

4. ให้นักเรียนใช้แรงบันดาลใจในการดูสามเกลอแล้วคิดสร้างคำขวัญ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อ่านเกิดความพยายาม

.....

.....

.....

ชื่อ.....

กิจกรรมที่ 6

การศึกษาด้วยตนเอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการศึกษาด้วยตนเองและลงมือศึกษาด้วยตนเองในวิธีที่เหมาะสม
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักการพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาด้วยตนเอง เพราะแหล่งความรู้ไม่ได้มาจากประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอดจากครูเพียงแหล่งเดียวยังมีอีกมากมายที่นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้

แนวคิด

แหล่งความรู้มาจากหลายชนิด จากประสบการณ์จริง Internet จากการศึกษาด้วยการอ่าน สอบถามผู้รู้ ซึ่งความรู้ต่างๆที่มีอยู่นั้นเราสามารถเข้าถึงด้วยวิธีการใดที่เหมาะสม และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุด

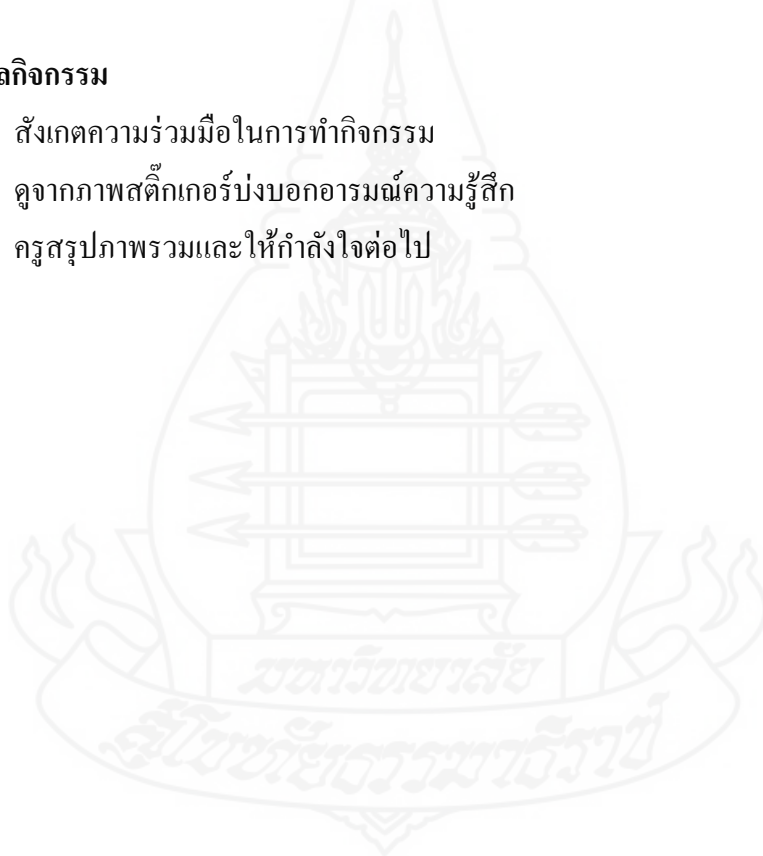
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
การศึกษาด้วยตนเอง เวลา 50 นาที ขั้นนำ ขั้นมีส่วนร่วม ขั้นวิเคราะห์	1.ครูพูดคุยเรื่องการศึกษาเพิ่มสะสมงานของรุ่นพี่ที่นักเรียนศึกษาและสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาของสถาบันศึกษาต่างๆ การให้โควตานักเรียนคิดว่าพีทราบได้อย่างไร 2. ให้นักเรียนศึกษาคุณสมบัติของการรับสมัครสอบของสถาบันการศึกษาและสาขาที่นักเรียนสนใจจะเรียน 3. นำใบแสดงผลการเรียนภาคเรียนที่ 1 มาศึกษาความเป็นไปได้ของการจะมีโอกาสในการศึกษาต่อ	(5 นาที) งานที่ค้นคว้ามา (20 นาที) (10 นาที)

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นสรุป / ประยุกต์	4. ให้นักเรียนเปรียบเทียบผลการเรียนกับคุณสมบัติของผู้ที่จะศึกษาต่อในสาขาที่นักเรียนสนใจ 5. ให้นักเรียนหาข้อสรุปด้วยตนเองว่าทำอะไรจึงจะมีโอกาสศึกษาต่อสาขาที่นักเรียนต้องการ แล้วแจกตุ๊กตาตัวแทนความสำเร็จให้นักเรียนทุกคน เพื่อทำกิจกรรม	(10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ดูจากภาพสตีกเกอร์บ่งบอกอารมณ์ความรู้สึก
3. ครูสรุปภาพรวมและให้กำลังใจต่อไป

ใบงาน

1. ครูนัดหมายให้นักเรียนไปศึกษา คุณสมบัติผู้มีสิทธิ์สอบเข้า สาขา สถาบันการศึกษาผลการเรียนเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายในการเรียนสาขา / สถาบันที่นักเรียนสนใจทาง Internet มาทุกคนๆ ละ 1 สาขาโดยหาข้อมูลมา สาขา ของสถาบันอุดมศึกษา 2 สถาบันเพื่อเกิดการเปรียบเทียบ และให้นำใบแสดงผลการเรียนภาคเรียนที่ 1 มาทุกคน และพบกันในชั่วโมงแนะแนว
2. ให้ดูผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน และเปรียบเทียบกับผลการเรียนที่ของสาขาที่นักเรียนค้น เพื่อเปรียบเทียบของสถาบัน 2 สถาบันว่ามีความแตกต่างอย่างไรในการกำหนดการสมัคร
3. ให้นักเรียนดูผลการเรียนเฉลี่ย หรือกิจกรรมที่แต่ละสถาบันให้โควตาพิเศษว่านักเรียนสามารถปรับหรือวางแผนการจะเข้าศึกษาต่อได้ต้องทำอะไร
4. ให้นักเรียน เขียนชื่อเล่นนักเรียนไว้ที่แก้มของตุ๊กตาตัวแทนและ เขียนความตั้งใจของตนเอง ด้านหลังของตุ๊กตาตัวแทนความสำเร็จ แล้วนำมาฝากไว้ที่ครู เก็บไว้เป็นความลับ พอทราบผลการเรียนภาคเรียนที่ 2 ให้นักเรียนนำตัวการ์ตูนมาติดไว้ด้านหลังตุ๊กตาที่ฝากครูไว้ว่าทำได้ตามที่ตั้งใจหรือไม่ โดยใช้สติ๊กเกอร์บ่งบอกอารมณ์ ครูบอกนักเรียนว่า นักเรียนยังมีเวลาทำความตั้งใจอีก 2 หรือ 3 ภาคเรียน นักเรียนยังมีโอกาสศึกษา ค้นคว้า เอาใจใส่ให้สม่ำเสมอผลการเรียนจะดีขึ้น

ตุ๊กตาตัวแทนความสำเร็จเขียนชื่อเล่นที่แก้ม เขียนความตั้งใจไว้ด้านหลังแล้วฝากไว้ที่ครู

แทนนักเรียนชาย

แทนนักเรียนหญิง

ภาพที่ 1.3 การ์ตูนรับปริญญา

ภาพที่ 1.4 ภาพสติ๊กเกอร์การ์ตูนบ่งบอกอารมณ์

กิจกรรมที่ 7

ความมีเหตุผล

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีเหตุผล และใช้เหตุผลในการตัดสินใจปัญหาด้วยความรอบคอบ
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักเหตุผลอย่างเกิดขึ้นกว่าจะเห็นผลต้องใช้เวลา และไม่ใช่มีผลเพียงอย่างเดียวที่ตามมาอาจมีมากกว่า 1 เหตุผล

แนวคิด

การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในปัจจุบันหากปราศจากเหตุผลอาจทำให้เกิดความเสียหายซึ่งปัญหาบางอย่างเราอาจแก้ไขหรือสามารถผ่อนหนักให้เป็นเบาได้ แต่บางอย่างอาจแก้ไขไม่ได้ หรือไม่ทันเหตุการณ์ทำให้เกิดผลเสียหลายประการ แต่ถ้าเราสามารถคิดอย่างเป็นระบบ เราสามารถป้องกันปัญหาแทนที่จะมาผ่อนหนักให้เป็นเบาหรือมาแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกได้

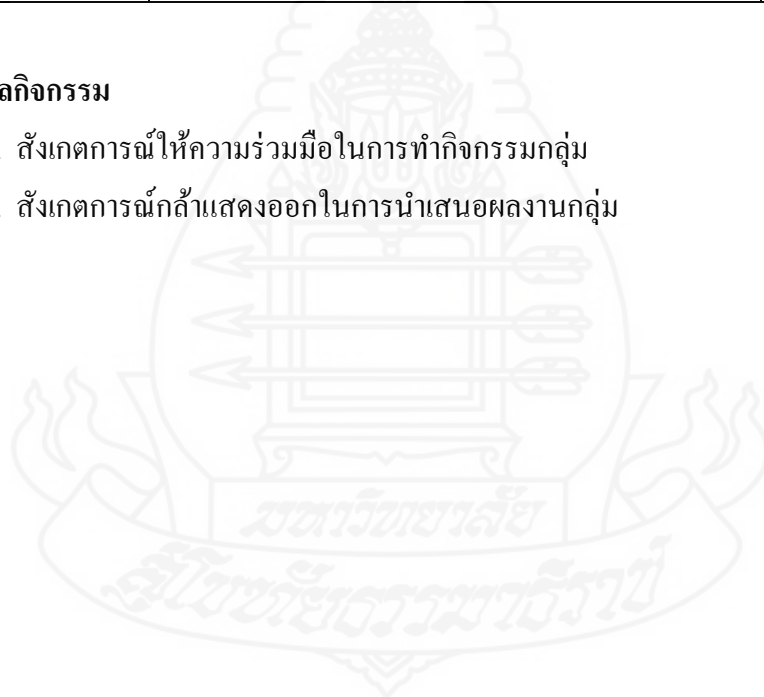
กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ความมีเหตุผล เวลา 50 นาที	1. ความมีเหตุผลทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้ ความขัดแย้งสามารถลดลงได้หากนำเหตุผลมา พิจารณาหาทางแก้ปัญหาร่วมกัน	(5 นาที)
ขั้นนำ	2. พูดคุยกับนักเรียน คงเคยได้ยินคำว่าคนไม่มี เหตุผลหรือไม่ยอมรับฟังเหตุผลของคนอื่น หรือไม่ นักเรียนคิดอย่างไรอะไรคือสิ่งบ่งบอกคำว่าเหตุผล	(5 นาที)
ขั้นมีส่วนร่วม	3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ให้นักเรียนช่วยกัน คิดปัญหาในวัยเรียนของวัยรุ่น 1 ปัญหาที่นักเรียน สนใจ โดยแต่ละกลุ่มปัญหาไม่ซ้ำ แล้วนำไปวางไว้ บนเสตนด์ง์ โน้ต และอภิปรายผล	(10 นาที)

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ขั้นวิเคราะห์	4. แจกกระดาษสี ให้นักเรียนช่วยกันคิดสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนเขียนไว้ แล้วแขวนกระดาษสาเหตุไว้ด้านใดด้านหนึ่ง แจกกระดาษต่างสีให้เขียนผลของปัญหาที่ตั้งไว้แล้วแขวนคนละด้านกับเหตุ พร้อมนำเสนอตามความสมัครใจ	(20 นาที)
ขั้นสรุป / ประยุกต์	5. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันพิจารณาอีกครั้งว่าจะเพิ่มสาเหตุของปัญหา และผลที่จะตามมาเพิ่มเติมของแต่ละปัญหาอีกหรือไม่ สรุประหว่างเหตุและผลได้อย่างไร	(10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตการณ์ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม
2. สังเกตการณ์กล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงานกลุ่ม

ใบงาน

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ช่วยกันคิดว่าปัญหาของนักเรียนในปัจจุบันมีอะไรบ้าง และเลือกมา 1 ปัญหาที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนลงบนกระดาษขาว A4 ที่ครูจัดให้แล้วนำไปวางลงที่เสตนตั้ง โน้ต
2. แจกกระดาษสีเพื่อให้นักเรียนคิดหาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนเขียนไว้ตอนแรกแล้วนำไปแขวนไว้ที่เสตนตั้ง โน้ตข้างใดข้างหนึ่ง
3. แจกกระดาษสีคนละสีกับสาเหตุ ให้นักเรียนช่วยกันคิดผลของปัญหาที่จะเกิดตามมาแล้วนำไปแขวนคนละด้านที่เป็นสาเหตุของปัญหา
4. ให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนองานกลุ่มพร้อมแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมตามความสมัครใจ
5. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันคิดว่าแต่ละปัญหาที่แต่ละกลุ่มเลือกมา ว่ามีสาเหตุหรือผลของปัญหานอกเหนือจากแต่ละกลุ่มนำเสนอแล้วหรือไม่
6. ร่วมกันสรุปกิจกรรมความมีเหตุผล ความคิดหรือเหตุผลของผู้อื่นที่แตกต่างจากเราถูกต้องหรือไม่ ถ้าเรารู้จักคิดก่อนพูด หรือลงมือกระทำสิ่งใด จะดีหรือไม่ และถ้าทุกคนใช้เหตุผลก่อนพูดหรือกระทำจะมีผลเสีย หรือผลดีมากกว่ากัน

กิจกรรมที่ 8

เรื่อง การปัจฉิมนิเทศ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้พูดคุย แลกเปลี่ยน แนวคิด ประโยชน์ของการทำกิจกรรม
2. ทำแบบสอบถามเพื่อประเมินกิจกรรม

แนวคิด

เมื่อดำเนินกิจกรรมวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ครูพูดคุย ซักถามและร่วมกันอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ ข้อดี ที่ได้รับรวมทั้งทบทวนแนวคิดการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

กิจกรรมการเรียนรู้

ชื่อกิจกรรม / เวลา	กิจกรรม	เนื้อหา
ขั้นตอน / กระบวนการ		สื่อ / อุปกรณ์
ปัจฉิมนิเทศ เวลา 50 นาที	1. ครูพูดคุย ซักถาม และร่วมกันอภิปรายร่วมกับนักเรียนถึงประโยชน์ และสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรม	(10 นาที)
ขั้นนำ	2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดในการทำกิจกรรม	(15 นาที)
ขั้นมีส่วนร่วม	3. ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม	(15 นาที)
ขั้นวิเคราะห์ ขั้นสรุป/ประยุกต์	4. ครูกล่าวขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม และให้นักเรียนนำความรู้ในการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่จะนำพานักเรียนได้พัฒนาตนเองในการเตรียมความพร้อมของตนเองในการพัฒนาต่อไป	(10 นาที)

ประเมินผลกิจกรรม

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตความมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
3. ตรวจสอบจากแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคม - การเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางชีวสังคม 4 ข้อ (สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 2 การเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน 20 ข้อ
(สำหรับผู้ปกครองนักเรียน)

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น (ภูมิหลังทางชีวสังคม)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ () หญิง () ชาย
2. เกรดเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

() 1.00 - 1.99	() 2.00 - 2.99
() 3.00 - 3.49	() 3.50 ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ขึ้นไป	() มัธยมศึกษาตอนปลาย
() ประถมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนต้น	
4. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() นักธุรกิจ
() ค้าขาย	() รับจ้างทั่วไป
() เกษตรกรรม	() ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน (สำหรับผู้ปกครอง)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความเอาใจใส่ดูแลทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน มี 20 ข้อ
2. ให้ผู้ปกครองนักเรียนพิจารณาคำถามแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในกระดาษแบบสอบถามตัวเลือกที่ตรงกับความรู้สึกผู้ปกครองมากที่สุด

-
1. ผู้ปกครองมีบุตรที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายผู้ปกครองมีความสนใจ ติดตามข่าวความเป็นไปของการศึกษาอย่างไร
 - () ไม่มีเวลาเนื่องจากต้องประกอบอาชีพ
 - () ติดตามข่าวสม่ำเสมอ
 - () ติดตามข่าวเป็นบางครั้ง
 2. ผู้ปกครองวางแผนเรื่องอนาคตทางการเรียนของนักเรียนในแนวทางใด
 - () สุดแต่กำลังทรัพย์ที่จะเพียงพอส่งเสีย
 - () ไม่มีการวางแผน
 - () จะส่งเสริมการศึกษานักเรียนให้เต็มความสามารถผู้ปกครอง และนักเรียน
 3. ผู้ปกครองมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนพิเศษของนักเรียนในการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () ไม่แน่ใจว่าจำเป็นหรือไม่
 - () ถ้านักเรียนตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร และ ค้นคว้าหาความรู้สม่ำเสมอก็ไม่จำเป็น
 - () จำเป็นเนื่องจากผู้ปกครองหลายคนก็ให้นักเรียนในปกครองเรียนพิเศษ
 4. ผู้ปกครองมีกฎระเบียบในการทำการบ้าน ทบทวนการเรียนของนักเรียนและชมโทรทัศน์อย่างไร
 - () ต้องทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยและกำหนดเวลาชัดเจนจึงชมโทรทัศน์ได้
 - () ไม่กำหนดแต่ห้ามนอนดึก
 - () ไม่ก่กตึก

5. ผู้ปกครองมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับให้การบ้านของครูผู้สอน
- () ทุกวิชาควรมีการบ้าน
 - () วิชาที่สำคัญเท่านั้นที่ควรมีการบ้าน
 - () บางวิชาไม่มีการบ้านก็ได้แล้วแต่ธรรมชาติวิชา
6. ผู้ปกครองทราบหรือไม่ว่านักเรียนในปกครองมีความถนัดรายวิชาอะไร
- () ไม่ใช่ชัดเจน
 - () ทราบ
 - () ไม่ทราบเนื่องจากไม่ได้สังเกต
7. ผู้ปกครองเข้าใจเรื่องโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่
- () รู้และเข้าใจ
 - () ไม่แน่ใจ
 - () ไม่รู้และไม่เข้าใจ
8. ผู้ปกครองมีความเข้าใจการเรียนโปรแกรม วิทย์ – คณิตฯ อย่างไร
- () นักเรียนทุกคนสามารถเรียนได้
 - () เหมาะสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางการคำนวณ และวิทยาศาสตร์
 - () เรียนโปรแกรมวิทย์ – คณิตฯ ไปได้เปรียบสอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยได้หลายสาขา
9. ผู้ปกครองมีความมั่นใจอย่างไรกับความสามารถพิเศษนักเรียน ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยได้
- () ไม่มั่นใจว่าเข้าศึกษาได้หรือไม่
 - () มั่นใจว่าเข้าศึกษาต่อได้แต่ น่าจะต้องดูแลผลการเรียนประกอบ
 - () ไม่สามารถชี้เข้าศึกษาต่อได้
10. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอย่างไรกับการศึกษาของประเทศไทยเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับการศึกษา
- () ไม่มีความจำเป็น
 - () สมควรจัดเพื่อเตรียมความพร้อม
 - () ไม่แน่ใจว่าจำเป็นหรือไม่
11. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอย่างไรกับการสอนแบบ 2 ภาษาอย่างพอเพียง ของทางโรงเรียน
- () ไม่แน่ใจในรายละเอียด
 - () คิดว่ามีประโยชน์
 - () ไม่จำเป็นเนื่องจากมีวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้ว

12. ผู้ปกครองมีความคิดอย่างไรกับการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียน
- () ไม่ควรมีให้เรียนอย่างเดียวก็เพียงพอแล้ว
 - () มีความจำเป็นและต้องมีประโยชน์เกี่ยวข้องกับการเรียน
 - () ไม่แน่ใจว่าจะเกี่ยวข้องและสำคัญต่อการเรียนหรือไม่
13. นักเรียนในปกครองท่านประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมข้อใดที่ผู้ปกครองจะภาคภูมิใจ
- () ผลการเรียนที่ดีเท่านั้น
 - () ทุกกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น
 - () ไม่แน่ใจ
14. ผู้ปกครองเข้าใจถึงความสำคัญของ Internet ต่อการศึกษาอย่างไร
- () เข้าใจดีเพราะยุคนี้ทันสมัยขึ้น
 - () ไม่แน่ใจว่าสำคัญจริงหรือไม่
 - () ไม่สำคัญเมื่อก่อนก็เรียนได้
15. เมื่อนักเรียนขอค่าใช้จ่ายเรื่องอุปกรณ์ทางการเรียนผู้ปกครองปฏิบัติกับนักเรียนอย่างไร
- () ให้โดยไม่ถามเหตุผล
 - () สอบถามเหตุผลและให้ค่าใช้จ่าย
 - () ไม่เต็มใจให้แต่ก็ให้
16. ผู้ปกครองปฏิบัติอย่างไรกับนักเรียนเรื่องผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา
- () สอบถามแต่ไม่แสดงความคิดเห็นอะไร
 - () สอบถามถ้าดีก็ชมเชยหรือให้รางวัล / ไม่ดีก็ให้พัฒนา
 - () ไม่สอบถาม
17. เมื่อทราบผลการเรียนของนักเรียนแล้วผู้ปกครองมีการวางแผนเรื่องการเรียนของนักเรียนต่อไปอย่างไร
- อย่างไร
- () สอบถามเรื่องผลการเรียนและให้คำแนะนำเรื่องการเรียนของนักเรียนควรทำอย่างไร
 - () สอบถามและปรึกษากับนักเรียนในเรื่องการเรียน
 - () ไม่พูดถึงเรื่องผลการเรียน
18. ผู้ปกครองคิดว่าสิ่งสำคัญในผลการเรียนของนักเรียนคือข้อใด
- () การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา
 - () ตัวนักเรียนเอง
 - () ไม่แน่ใจระหว่างตัวนักเรียนหรือการจัดการเรียนการสอน

19. ถ้านักเรียนในปกครองมีปัญหาผลการเรียนที่ต่ำลงผู้ปกครองจะไปพบบุคลากรท่านใดในโรงเรียน

- () ฝ่ายวิชาการ
- () ครูที่ปรึกษา
- () ไม่แน่ใจ

20. ผู้ปกครองมีความไว้วางใจนักเรียนมากน้อยเพียงใดเรื่องพฤติกรรมทางเรียน

- () ไว้วางใจเพราะมีการพูดคุยตกลงกันเรื่องการเรียนรู้กับนักเรียน
- () ไม่แน่ใจ
- () ไม่ไว้วางใจ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความเอาใจใส่ทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

ข้อ	คะแนน			ข้อ	คะแนน		
1.	0	2	1	11.	1	2	0
2.	1	0	2	12.	0	2	1
3.	1	2	0	13.	1	2	0
4.	2	1	0	14.	2	1	0
5.	1	0	2	15.	0	2	1
6.	1	2	0	16.	1	2	0
7.	2	1	0	17.	1	2	0
8.	0	2	1	18.	0	2	1
9.	1	2	0	19.	1	2	0
10.	0	2	1	20.	2	1	0

ภาคผนวก ค
แบบวัดพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

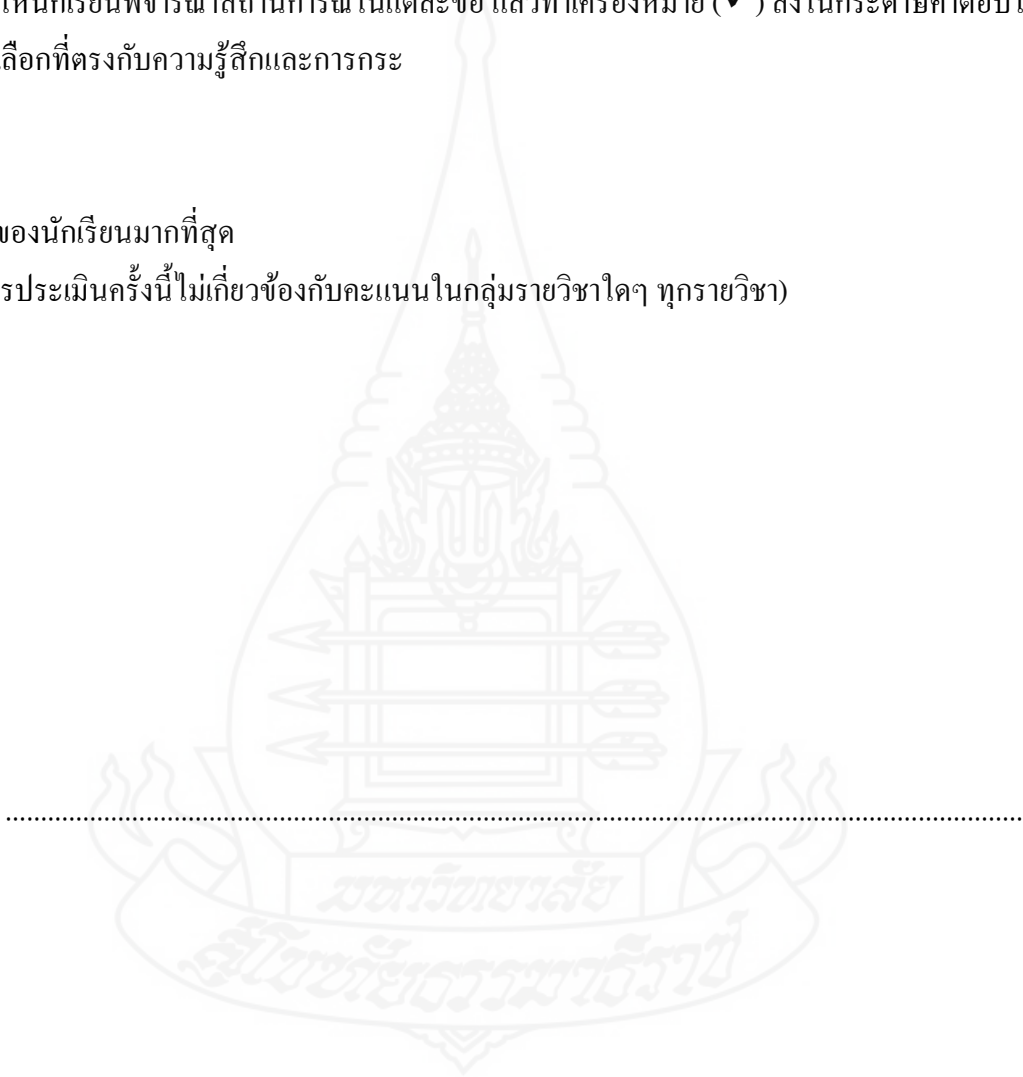
แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

คำชี้แจง

1. แบบวัดพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ฉบับนี้มี 6 ตอนๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนพิจารณาสถานการณ์ในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในกระดาษคำตอบในตัวเลือกที่ตรงกับความรู้สึกและการกระทำ

ทำของนักเรียนมากที่สุด

(การประเมินครั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนในกลุ่มรายวิชาใดๆ ทุกรายวิชา)

สถานการณ์	จริง	จริง บางครั้ง	ไม่จริง
ความกระตือรือร้น /อยากรู้อยากเห็น			
1. ฉันมีเวลาว่างจึงเปิดโทรทัศน์ดูข่าวเพราะต้องการทราบเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวรอบตัว ถึงแม้เวลาเดียวกันช่องอื่นมีละคร			
2. การแบ่งกลุ่มทดลองชั่วโมงวิทยาศาสตร์ส่วนมากฉันทำการทดลองกับเพื่อน			
3. วันหนึ่งมีรุ่นพี่มาแนะนำการเรียนหนังสือให้เก่ง และแนะนำการเรียนต่อ ครูไม่ได้บังคับให้เข้าฟัง แต่ฉันไม่พลาดสิ่งที่มีประโยชน์และน่าสนใจ			
4. ฉันไปบ้านลุงพบลุงกำลังสอนลูกนำเสนอผลงานด้วยโปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ ฉันสนใจจึงเข้าไปดูและถามข้อสงสัยของเทคนิคต่าง ๆ			
5. ฉันไปชมตลาดนัดวิชาการที่ ม.เทคโนโลยีสุรนารีฯ มีนักเรียนผู้คนเข้าชมมากคนแออัดและอากาศที่ร้อนฉันต้องชมให้ครบทุกสถาบันเพื่อจะได้รับความรู้ข่าวสารเต็มที่			
ความตั้งใจอย่างมีสติ			
1. โรงเรียนให้ทุนการศึกษาแต่ต้องมีการสอบแข่งขัน ฉันก็สมัครสอบชิงทุนเมื่อครูรายชื่อมีแต่นักเรียนที่เรียนเก่งฉันคงขอลองตัวไม่เข้าสอบดีกว่า			
2. ฉันกำลังอ่านหนังสือเตรียมสอบ เพื่อนบ้านเปิดเพลงศิลปินคนโปรดขึ้น ฉันจึงอ่านหนังสือไปด้วยฟังเพลงศิลปินคนโปรดไปด้วย			
3. ฉันทำการบ้านสม่ำเสมอ แม้ครูไม่ค่อยมีเวลาตรวจ			
4. เมื่อครูกำหนดงานให้ทำ ฉันขอทำเพื่อให้พ่อได้ส่งทันตามกำหนด			

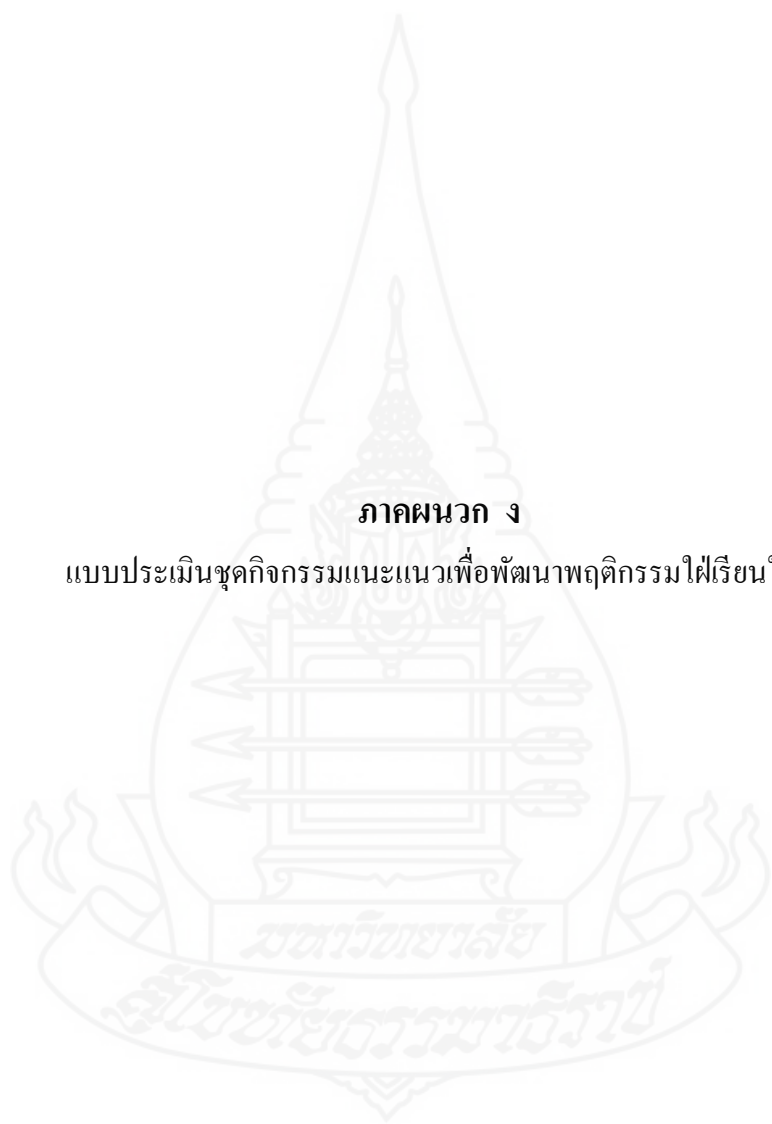
สถานการณ์	จริง	จริง บางครั้ง	ไม่จริง
5. สอบปลายภาควิชาภาษาอังกฤษ หลายคนทำข้อสอบเสร็จแล้ว ฉันยังทำไม่เสร็จแต่เวลายังเหลือ ฉันจึงนั่งทำข้อสอบจนหมด เวลาแล้วส่ง			
กล้าคิดริเริ่ม / การตัดสินใจ			
1. เมื่อครูผู้สอนศิลปะให้วาดภาพส่ง ฉันชอบวาดแบบวาดตาม กำหนดเพราะว่าง่ายกว่าไม่ต้องเสียเวลาคิด			
2. ครูรับสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนทำโครงการวิทยาศาสตร์ ฉัน สมัครคิดว่าตัวเองทำได้			
3. ในการทำงานกลุ่ม หัวหน้ากลุ่มเสนอความคิดฉันไม่เห็นด้วย จึงคัดค้านและเสนอความคิดฉัน			
4. ครูเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน ฉันสังเกตเห็นบางขั้นตอนผิด ฉันจึงขออนุญาตแสดงความคิดเห็นทุกทั้งขั้นตอน			
5. ครูให้ออกแบบป้ายประชาสัมพันธ์งานรวมรุ่นศิษย์เก่า โรงเรียนตามความคิดอิสระแต่ข้อความต้องครบ ฉันใช้รูปแบบ ของเพื่อนหลายมารวมเป็นของฉัน			
ความเพียรพยายาม			
1. ฉันทำโจทย์ฟิสิกส์ที่ยากมากข้อหนึ่ง เพื่อนๆในห้องต่างทำ ไม่ได้ ฉันถามครูด้วยตนเอง			
2. เพื่อนร่วมห้องคนหนึ่ง ถูกครูผู้สอนตั้งคณิศษาตำนิว่าขี้ เกียจไม่ตั้งใจเรียนและไม่ทำการบ้าน ถ้าเป็นฉันจะอดทนและ ปรับปรุงตัวเอง			
3. การทำงานกลุ่ม ฉันได้รับมอบหมายหน้าที่ในกลุ่มซึ่งไม่ถนัด ฉันลองทำไปก่อน ถ้าทำไม่ได้ก็เลิกทำ			
4. ฉันกล้าที่จะถามครูและเพื่อนๆเสมอถ้าไม่เข้าใจบทเรียน			
5. ภาคเรียนที่แล้ว ฉันสอบคะแนนได้ไม่ค่นัก ภาคเรียนนี้จึงต้อง ขยันเรียนและอ่านหนังสือให้มากขึ้น			

สถานการณ์	จริง	จริง บางครั้ง	ไม่จริง
การศึกษาด้วยตนเอง			
1. ฉันดูรายการทีวีเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาสวยงามฉันอยากทดลองเลี้ยงแต่หมู่บ้านฉันไม่มีใครเลี้ยง ฉันศึกษาลองเลี้ยงดูและปรับปรุงต้องสำเร็จแน่นอน			
2. ฉันอยากทำงานหนักให้ร่อย แต่ทำที่ไรแข่งแข่งทุกครั้ง จึงหาเทคนิคทำให้แข่งเล็กให้นุ่มมาลองทำหลายๆสูตร			
3. วันนี้วิชาภาษาไทยครูผู้สอนลาป่วยฉันจึงขออนุญาตเข้าห้องสมุดจะไปอ่านหนังสือวรรณคดีเรื่องที่ครูจะสอนในห้องสมุด			
4. กลับจากโรงเรียนหลังจากช่วยงานผู้ปกครองแล้ว ฉันจะขออนุญาตผู้ปกครองอ่านหนังสือที่ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เพราะจะได้เจอเพื่อน			
5. เพื่อนเล่าประเพณีไหลเรือไฟ จ.นครพนม ฉันอยากดูรายละเอียดจึงสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต			
ความมีเหตุผล			
1. ใหม่กับไบตองทะเลาะกันเรื่องงาน ไบตองโกรธใหม่ และไม่ยอมทำงานกลุ่มในส่วนที่รับผิดชอบทั้งที่ไบตองผิด ถ้าฉันเป็นใหม่ฉันจะส่งงานทั้งที่ส่วนไบตองยังทำไม่เสร็จ			
2. ฉันทำงานฝีมือใกล้เสร็จแล้วแต่เพื่อนมองไม่เห็นและเหยียบงานพังฉันจึงต่อว่าเพื่อนแล้วให้เพื่อนทำให้ใหม่ให้เหมือนเดิม			
3. ปกติเพื่อนต้องมาตามฉันไปทำความสะอาดห้องทุกครั้งที่เป็นแรววันนี้แม่เพื่อนไม่มาตามฉันก็ไปทำความสะอาด			
4. ฉันเป็นนักกีฬาโรงเรียนถูกครูเรียกไปตักเตือนเรื่องการเรียนที่แย่ลง ฉันต้องเอาใจใส่การเรียนมากขึ้นเพราะเรียนคือหน้าที่หลัก			
5. เพื่อนมาชวนไปเดินเล่นตลาดคลองถมแต่ฉันยังทำการบ้านไม่เสร็จฉันตัดสินใจไปคลองถมก่อนจึงมาทำการบ้าน			

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

สถานการณ์	จริง	จริงเป็นบางครั้ง	ไม่จริง
ความกระตือรือร้น /อยากรู้อยากเห็น			
1. ฉันมีเวลาว่างจึงเปิดโทรทัศน์ดูข่าวเพราะต้องการทราบเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวรอบตัว ถึงแม้เวลาเดียวกันช่องอื่นมีละคร	2	1	0
2. การแบ่งกลุ่มทดลองชั่วโมงวิทยาศาสตร์ส่วนมากฉันทำการทดลองกับเพื่อน	2	1	0
3. วันหนึ่งมีรุ่นพี่มาแนะนำแนวการเรียนหนังสือให้เก่ง และแนะนำแนวการเรียนต่อ ครูไม่ได้บังคับให้เข้าฟัง แต่ฉันไม่พลาดสิ่งที่มีประโยชน์และน่าสนใจ	2	1	0
4. ฉันไปบ้านลุงพบลุงกำลังสอนลูกนำเสนอผลงานด้วยโปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ ฉันสนใจจึงเข้าไปดูและถามข้อสงสัยของเทคนิคต่างๆ	2	1	0
5. ฉันไปชมตลาดนัดวิชาการที่ ม.เทคโนโลยีสุรนารีฯ มีนักเรียนผู้คนเข้าชมมากคนแออัดและอากาศที่ร้อนฉันต้องชมให้ครบทุกสถาบันเพื่อจะได้รับความรู้ข่าวสารเต็มที่	2	1	0
ความตั้งใจอย่างมีสติ			
1. โรงเรียนให้ทุนการศึกษาแต่ต้องมีการสอบแข่งขัน ฉันก็สมัครสอบชิงทุนเมื่อดูรายชื่อมีแต่นักเรียนที่เรียนเก่งฉันคงขอถอนตัวไม่เข้าสอบดีกว่า	0	1	2
2. ฉันกำลังอ่านหนังสือเตรียมสอบ เพื่อนบ้านเปิดเพลงศิลปินคนโปรดขึ้น ฉันจึงอ่านหนังสือไปด้วยฟังเพลงศิลปินคนโปรดไปด้วย	0	1	2
3. ฉันทำการบ้านสม่ำเสมอ แม้ครูไม่ค่อยมีเวลาตรวจ	2	1	0
4. เมื่อครูกำหนดงานให้ทำ ฉันขอทำเพื่อให้พอได้ส่งทันตามกำหนด	0	1	2

สถานการณ์	จริง	จริงเป็น บางครั้ง	ไม่จริง
5. สอบปลายภาควิชาภาษาอังกฤษ หลายคนทำข้อสอบเสร็จแล้ว นั้นยังทำไม่เสร็จแต่เวลายังเหลือ นั้นจึงนั่งทำข้อสอบจนหมด เวลาแล้วส่ง	2	1	0
กล้าคิดริเริ่ม / การตัดสินใจ			
1. เมื่อครูผู้สอนคิดปะให้วาดภาพส่ง นั้นชอบวาดแบบวาดตาม กำหนดเพราะว่าง่ายกว่าไม่ต้องเสียเวลาคิด	0	1	2
2. ครูรับสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนทำโครงการวิทยาศาสตร์ นั้น สมัครคิดว่าตัวเองทำได้	2	1	0
3. ในการทำงานกลุ่ม หัวหน้ากลุ่มเสนอความคิดนั้นไม่เห็นด้วย จึงคัดค้านและเสนอความคิดนั้น	2	1	0
4. ครูเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดาน นั้นสังเกตว่าบางขั้นตอนผิด นั้นจึงขออนุญาตแสดงความคิดเห็นทุกทั้งขั้นตอน	2	1	0
5. ครูให้ออกแบบป้ายประชาสัมพันธ์งานรวมรุ่นศิษย์เก่า โรงเรียนตามความคิดอิสระแต่ข้อความต้องครบ นั้นใช้รูปแบบ ของเพื่อนมารวมเป็นของมัน	0	1	2

ภาคผนวก ง

แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้

คำชี้แจง เมื่อท่านพิจารณากิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้แล้ว ให้ท่านตอบแบบประเมินทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุดระดับการประเมินกิจกรรม

- + เห็นด้วย
0 ไม่แน่ใจ
- ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายละเอียดในการประเมิน	ระดับการประเมิน		
		+	0	-
1	วัตถุประสงค์สอดคล้องกับแผนการจัดการจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้			
2	เทคนิคที่ใช้เหมาะสมกับวิธีดำเนินการจัดกิจกรรม			
3	สื่อ, อุปกรณ์, มีความเหมาะสมกับวิธีดำเนินการ			
4	เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมเหมาะสม			
5	วิธีดำเนินการแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม			
6	การใช้ภาษาในการเขียนแผนกิจกรรมเหมาะสม ถูกต้อง			
7	กิจกรรมสามารถสร้างแรงจูงใจให้นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน			
8	มีความเหมาะสมกับผู้รับบริการ			
9	บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม			
10	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมไฟเรียนไฟรู้

ผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
4	-1	0	1	0	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
5	0	1	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
6	0	1	-1	1	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
7	1	-1	0	1	0	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
8	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
10	1	1	-1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
11	0	1	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
12	0	0	1	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
13	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
14	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
16	-1	0	0	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
17	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
18	0	1	0	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
19	0	1	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
20	-1	0	0	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
21	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
24	0	1	0	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
25	1	0	0	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง

ผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมไม่เรียนไม่รู้

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
26	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
28	0	0	1	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
29	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
31	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
32	1	0	0	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
33	0	1	-1	1	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
34	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
36	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
37	0	0	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
38	0	-1	0	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
39	-1	0	0	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
40	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
41	1	0	1	0	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
44	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
45	0	1	1	-1	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
46	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
47	0	0	1	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
48	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
49	0	0	0	1	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
50	1	-1	1	0	0	1	0.2	ไม่สอดคล้อง

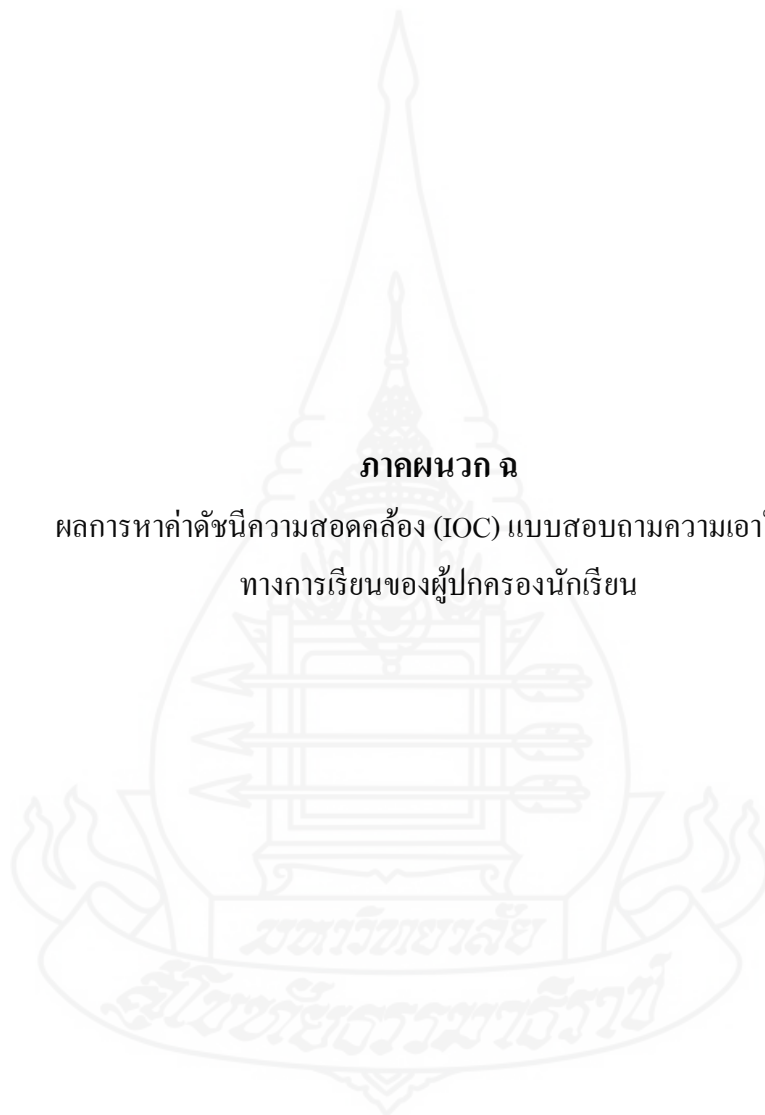
สรุปผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
4	0	1	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
5	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
7	1	1	-1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
8	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
9	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
11	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
12	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
15	0	1	0	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
18	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
20	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
23	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
24	0	0	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
25	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

สรุปผลการหาค่าความเที่ยงเชิงประจักษ์ (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมไฟเรีนไฟรู้

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
26	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
28	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
29	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฉ

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความเข้าใจได้
ทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน

**ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความเข้าใจใส่
ทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน**

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
2	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	0	1	0	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
6	0	0	1	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
7	1	1	-1	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
8	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
10	0	-1	0	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
11	0	1	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
12	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
14	0	0	1	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
15	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
16	1	1	0	0	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
19	0	1	0	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
20	1	0	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
21	1	0	1	0	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
22	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
24	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

**ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความเข้าใจใส่
ทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน**

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
25	0	0	-1	1	1	1	0.2	ไม่สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
28	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
29	0	1	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง

**สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความเข้าใจใส่
ทางการเรียนของผู้ปกครองนักเรียน**

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
2	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
7	0	1	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
8	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
13	0	1	0	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
14	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
16	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
19	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง

ภาคผนวก ช

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
4	1	0	1	0	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
5	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
7	0	0	0	1	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
8	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
10	0	0	1	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
12	1	1	1	0	1	5	0.8	สอดคล้อง
13	0	1	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
14	1	0	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง

สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินชุดกิจกรรมแนะแนว

คำถาม ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง
9	1	1	1	0	1	5	0.8	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.0	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ ๑ (กลุ่มทดลอง)

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ฯ (กลุ่มทดลอง)

ที่	ภูมิหลังทางชีวสังคม นักเรียนชั้น ม. 4/3 (กลุ่มทดลอง)				ความเอาใจ ใส่ทางการ เรียน ผู้ปกครอง	พฤติกรรม ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ (ก่อน)	พฤติกรรม ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ (หลัง)	พฤติกรรม ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ (ติดตาม)
	เพศ นักเรียน	ผลการ เรียน นักเรียน	การศึกษา ผู้ปกครอง	อาชีพ ผู้ปกครอง				
1.	ช	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	24	19	32	34
2.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	28	39	48	50
3.	ญ	1.00-1.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	17	29	39	38
4.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	ค้าขาย	37	30	45	46
5.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	18	32	48	47
6.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	ค้าขาย	36	26	40	44
7.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	19	30	52	54
8.	ญ	1.00-1.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	36	35	40	38
9.	ญ	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	27	34	42	40
10.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	32	29	38	40
11.	ญ	2.00-2.99	อนุปริญญาขึ้นไป	รับจ้าง	28	32	50	51
12.	ช	1.00-1.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	18	25	36	37
13.	ช	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	37	24	39	38
14.	ช	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	27	34	48	46
15.	ช	2.00-2.99	มัธยมปลาย	ค้าขาย	31	35	50	50
16.	ช	2.00-2.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	29	39	52	54
17.	ช	2.00-2.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	25	29	38	40
18.	ญ	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	36	29	36	35
19.	ญ	2.00-2.99	มัธยมปลาย	รับจ้าง	29	37	52	52
20.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	28	34	50	52
21.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	18	34	48	50
22.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	30	35	50	48
23.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	31	40	52	53
24.	ญ	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	36	40	50	53
25.	ญ	3.00-3.50	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	27	34	52	54
26.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	28	34	48	50
27.	ญ	2.00-2.99	มัธยมปลาย	เกษตรกร	37	30	44	46
28.	ช	2.00-2.99	ประถม - ม.ต้น	เกษตรกร	30	37	52	53
29.	ญ	1.00-1.99	ประถม - ม.ต้น	รับจ้าง	19	18	36	39
30.	ช	2.00-2.99	มัธยมปลาย	เกษตรกร	29	26	38	40

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ฯ (กลุ่มควบคุม)

ที่	ภูมิหลังทางชีวสังคม นักเรียน 4/2 (กลุ่มควบคุม)				ความเอาใจ ใส่ทางการ เรียน ผู้ปกครอง	พฤติกรรม ใฝ่เรียนใฝ่รู้ นักเรียน (ก่อน)	พฤติกรรม ใฝ่เรียนใฝ่รู้ นักเรียน (หลัง)
	เพศ นักเรียน	ผลการเรียน นักเรียน	การศึกษา ผู้ปกครอง	อาชีพ ผู้ปกครอง			
1.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	รับจ้าง	26	39	41
2.	ญ	3.00- 3.49	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	27	31	28
3.	ญ	3.00- 3.49	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	29	30	33
4.	ช	1.00-1.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	26	27	30
5.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	29	35	35
6.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	รับจ้าง	30	35	33
7.	ญ	3.00- 3.49	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	25	32	33
8.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	30	32	34
9.	ญ	3.00- 3.49	ประถม – ม.ต้น	รับจ้าง	26	34	33
10.	ญ	2.00-2.99	มัธยมปลาย	ค้าขาย	30	39	40
11.	ญ	3.00- 3.49	มัธยมปลาย	เกษตรกรกรรม	28	41	38
12.	ช	2.00-2.99	มัธยมปลาย	ค้าขาย	25	32	34
13.	ช	1.00-1.99	ประถม – ม.ต้น	รับจ้าง	29	37	39
14.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	23	30	28
15.	ญ	3.00- 3.49	อนุ ป. ขึ้นไป	ข้าราชการ	33	38	38
16.	ช	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	27	28	30
17.	ช	1.00-1.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	26	24	28
18.	ญ	1.00-1.99	ประถม – ม.ต้น	ค้าขาย	25	23	28
19.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	ค้าขาย	29	35	36
20.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	28	33	32
21.	ญ	3.50 ขึ้นไป	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	23	39	42
22.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	31	28	30
23.	ญ	3.00- 3.49	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	30	35	38
24.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	24	37	35
25.	ช	1.00-1.99	มัธยมปลาย	เกษตรกรกรรม	32	33	36
26.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	32	30	32
27.	ช	1.00-1.99	มัธยมปลาย	เกษตรกรกรรม	25	30	32
28.	ญ	2.00-2.99	ประถม – ม.ต้น	เกษตรกรกรรม	26	32	34
29.	ช	1.00-1.99	มัธยมปลาย	ค้าขาย	21	26	30
30.	ญ	2.00-2.99	มัธยมปลาย	เกษตรกรกรรม	25	23	26

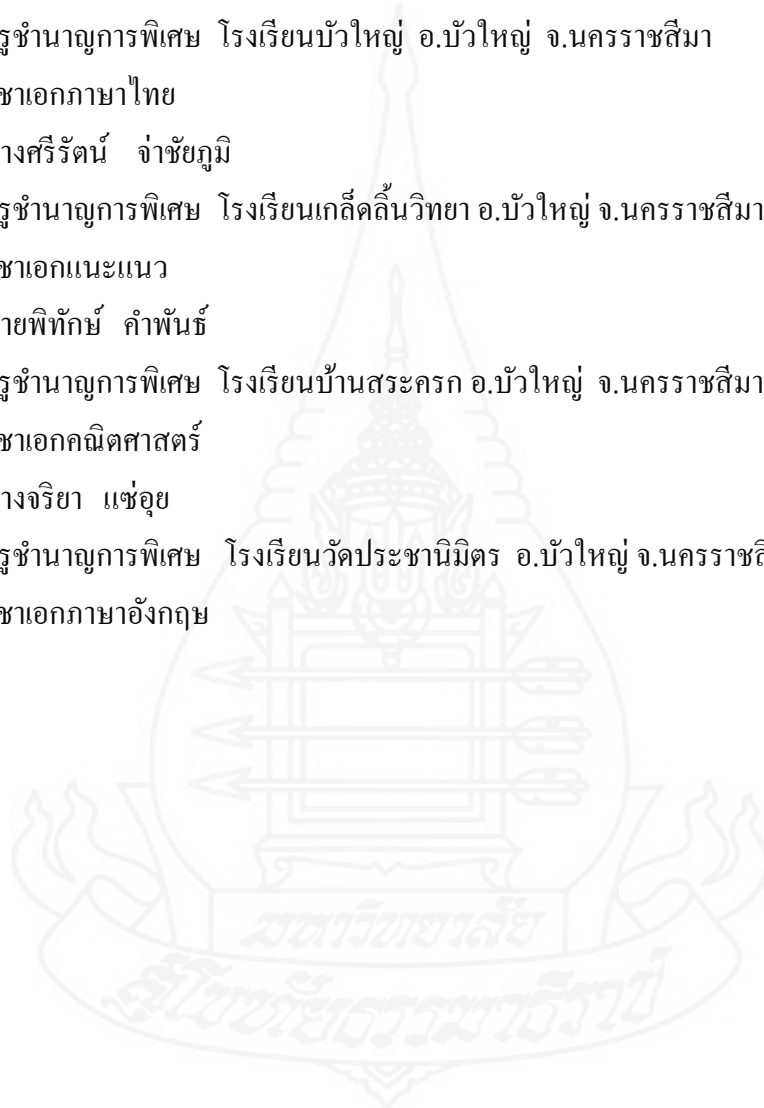
ภาคผนวก ฅ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. นายสำราญ ไพราม
รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบัวใหญ่ อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
2. นางจงดี ไพราม
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบัวใหญ่ อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
วิชาเอกภาษาไทย
3. นางศรีรัตน์ จำชัยภูมิ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเกล็ดคลื่นวิทยา อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
วิชาเอกแนะแนว
4. นายพิทักษ์ คำพันธ์
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสระครก อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
วิชาเอกคณิตศาสตร์
5. นางจรรยา แซ่อูย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดประชานิมิตร อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
วิชาเอกภาษาอังกฤษ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางเกสร เกียรติสายออ
วัน เดือน ปีเกิด	29 กรกฎาคม 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกดนตรีศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2529 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนวและ การปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา พ.ศ. 2556
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดประชานมิตร .นครราชสีมา
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

